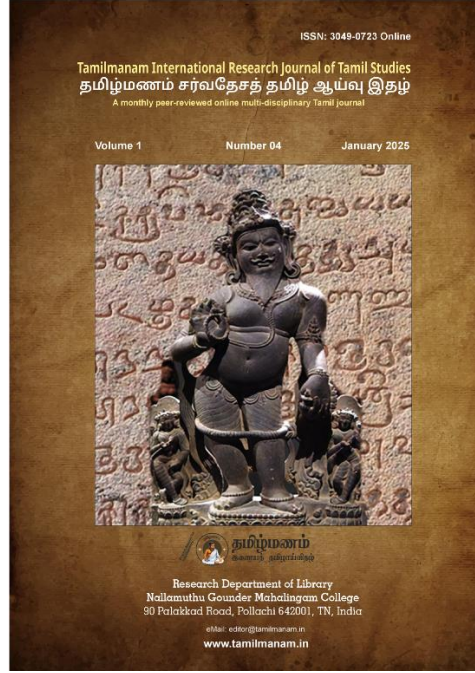

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

ISSN: 3049-0723 Online

தமிழ்மணம் சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ்

Vol. 1 No. 04 (2025): Tamilmanam January 2025 Issue

DOI: <https://doi.org/10.63300/6r3pqb73> , Published: 2025-01-01

Articles

1. Eight types of meipadugal in Children's literature சிறுவர் இலக்கியத்தில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்
Dr. B. Periyaswamy (Author) p.152-170
2. Individual life thoughts as seen in the works of Ve. Iraiyanbu வெ.இரையன்பு படைப்புகளில் காணலாகும் தனிமனித வாழ்வியல் சிந்தனைகள்
Dr. P. Vigneshkumar (Author) p.171-189
3. How does the Silappadhikaram depict the Pandya king and his reign? சிலம்பு காட்டும் பாண்டிய மன்னனும் ஆட்சியும்
Dr. A. Anandhi (Author) p.190-207
4. Cultural relations between Tamil Nadu and Korea தமிழகம் மற்றும் கொரியாவின் பண்பாட்டு உறவுகள்
V. Bhuvana, Dr G Amala Karthiga (Author) p.208-220
5. Artificial Intelligence Technology: A Boon in Writing Tamil Essays செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம்: தமிழ் கட்டுரைகள் எழுதுவதில் ஒரு வரப்பிரசாதம்
S.Veerakannan (Author) p.221-228

Eight types of meipadugal in Children's literature

Dr. B. Periyaswamy

Assistant Professor, Department of Tamil, Dr. MGR Chockalingam Arts College, Arni, Thiruvannmalai – 632317, Tamil Nadu, India, MAIL ID: periyaswamydeva@gmail.com, CELL : 9345315385, <https://orcid.org/0000-0002-7395-9699>

ABSTRACT

Children's literature such as drama, poetry, short story, picture story, children's songs etc. can help to increase the thoughts and energy of children. Which can inculcate virtues and ideals among the younger generation. Also, Meippadu are called inner feelings. It is fundamental to psychological research. Knowing this, Tolkappiyar has created a Seperate Chepter for this. Based on these, this article has investigated the Eight Meipadugal found in the works of children's literature writers.

ARTICLE INFO

Received : 01 Nov 2024
Revised : 20 Nov 2024
Accepted : 01 Jan 2025

KEYWORDS

Juvenile Literature,
Fiction, Fiction, Emotions,
Children's Literature

Suggested Citation (APA Style 7th Edition):

சிறுவர் இலக்கியத்தில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்

முனைவர் பி. பெரியசாமி,

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். சொக்கலிங்கம் கலைக் கல்லூரி, ஆரணி,
திருவண்ணாமலை- 632317, தமிழ்நாடு, இந்தியா, மின்னஞ்சல்: periyaswamydeva@gmail.com, கைபேசி:
9345315385, <https://orcid.org/0000-0002-7395-9699>,

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சிறுவர்களுக்கான இலக்கியங்களான நாடகம், கவிதை, சிறுகதை, படக்கதை, சிறுவர் பாடல்கள் முதலியவை சிறுவர்களின் எண்ணங்களையும் ஆற்றலையும் மிகுவிக்க உதவக்கூடியவைகள். அவைகள் இளந்தலைமுறையினரிடையே நற்பண்புகளையும் நற்சிந்தனைகளையும் உருவாக்கக் கூடியவைகள். மேலும், மெய்ப்பாடுகள் உள்ளத்து உணர்ச்சிகள் எனப்படுகின்றன. இது உளவியல்

ஆய்விற்கு அடிப்படையானது. இதனை அறிந்தே இதற்கு தனி இயல் வகுத்துள்ளார் தொல்காப்பியர். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறுவர் இலக்கிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் காணப்படும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்ந்துள்ளது.

முக்கியச் சொற்கள்

சிறார் இலக்கியம், தொல்காப்பியம், மெய்ப்பாட்டியல், உணர்ச்சிகள், குழந்தை இலக்கியம்

முன்னுரை

நம் வாழ்வில் நம்மை அறியாமல் வெளிப்படும் உணர்ச்சிகளை அறிவுக் கொண்டு ஆராய்ந்தறிய வேண்டியவில்லை. அவ்வாறு வெளிப்படும் உணர்ச்சிகளையே தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடுகள் என்கிறார். இதன் சிறப்பினைக் கருதி செய்யுளின் ஓர் அங்கமாகவும் செய்யுளியலில் குறிப்பிடதோடு மட்டுமல்லாமல் மெய்ப்பாட்டியல் எனத் தனியொரு இயலையும் வகுத்து இதற்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளார். இது பிற்காலத்திய உளவியல் ஆய்விற்கு அடிப்படையாகத் திகழ்கிறது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறார் இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளை இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

மெய்ப்பாடு

மெய்ப்பாடு என்பது அகவுணர்வுகளை ஆழ்ந்து ஆராயமலே யாரும் இனிதறியப் புலப்படுத்தும் இயற்பாக உடலிற் தோன்றும் குறியாம். இதனை,

உயத்துணர் வின்றித் தலைவரு பொருளான்

மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும். (தொல். செய். நூ. 196)

என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

ஒருவன் உள்ளத்தில் தோன்றிய உணர்வின் காரணமாக உடலில் வியர்தல், நடுக்கம், கோபம், மகிழ்ச்சி போன்ற உணர்வுகள் காண்போரால் அறியப்படும்படி வெளிப்படுதலே மெய்ப்பாடாகும். இதனை இளம்பூரணர்,

உய்ப்போன் செய்தது காண்போர்க் கெய்துதல்

மெய்ப்பா டென்ப மெய்யுனர்த் தோரே. (செயிற்றியம்)

எனும் செயிற்றிய நூற்பாவை எடுத்துக்காட்டி விளக்கியுள்ளார். அதில் மெய்யின்கண் தோன்றுதலின் மெய்ப்பாடாயிற்று என்று கூறியுள்ளார். இதன் வழி,

மெய்ப்பாடென்பது ஒருவன் உள்ளக்கிடக்கையின் வழி தோன்றி பிறர் அறியப் புலப்படுவது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

சிறார் இலக்கியம்

சிறார் இலக்கியம் என்பது சிறுவர்களுக்காக எழுதப்படும் ஓர் இலக்கிய வகை ஆகும். இது பொதுவாக பனிரெண்டு வயதுக்கு உட்பட்டோருக்கு உரியதாகும். தமிழில் 16-ஆம் நூற்றாண்டில் ஓளவையார் இயற்றிய ஆத்திச்சூடி தமிழ் சிறார் இலக்கிய தோற்றத்திற்கு அடிப்படை எனலாம். இச்சிறார் இலக்கியங்களில் தாலாட்டுப் பாடல்கள், விளையாட்டுப் பாடல்கள், விடுகதை, சித்திரக்கதை, அறநெறி கதைகள், வேடிக்கை கதைகள், சிறார் பாடல்கள், நாடகங்கள் போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வகை இலக்கிய எழுத்தாளர்களில் அழ. வள்ளியப்பா, வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, கோ. ஜெயலட்சுமி, ரேவதி, ஆலந்தூர். கோ. மோகனரங்கன், புவண்ணன், பாணன், திருச்சிபாரதன், தமிழன்பன், எம். சோலையப்பன், செல்லகணபதி, ரா. சுப்பிரமணியம், சி.ஜி. சாந்தகுமார், கூத்தபிரான், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, அகிலன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்

தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடுகளை முதல் நிலையில் எண்வகைகளாகப் பிரிக்கிறார். அவை,

நகையே அழுகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று

அப்பால் எட்டாம் மெய்ப்பா டென்ப. (தொல். மெய். நூ.3)

என்கிறார். இதில்,

1. நகையென்பது சிரிப்பு, அது முறுவலித்து நகுதல், அளவே சிரித்தல், பெருகச் சிரித்தல் என மூன்றாகும்.
2. அழுகையென்பது அவலம், அஃது இருவகைப்படும். தானே அவலித்தலும் பிறர் அவலங்கண்டு அவலித்தல். இவற்றுள் ஒன்று கருணையெனவும் மற்றொன்று அவலமெனவும் பட்டுச் சுவை ஒன்பதாகலுமுடையது.
3. இளிவரல் என்பது இழிவு.
4. மருட்கை என்பது வியப்பு; அற்புதமென்றும் உரைப்பர்.
5. அச்சம் என்பது பயம்.

6. பெருமிதம் என்பது வீரம்.
7. வெகுளி என்பது உருத்திரம்.
8. உவகை என்பது காமம் முதலிய மகிழ்ச்சி.

மேற்கூறிய எட்டும் நான்கு நான்கு நிலைகளன்களைக் கொண்டு பிறக்கும்.

நகை

நகை என்பதை சிரிப்பு என்பர். இது தோன்றும் முறையினைத் தொல்காப்பியர்.

எள்ளல் இளமை பேதைமை மடனென்று

உள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப. (தொல். மெய். நூ.4)

என்று கூறியுள்ளார். இதனுள், எள்ளல் என்பது கேலி. இளமையென்பது பிள்ளைத்தன்மை, பேதைமை என்பது அறிவின்மை. மடனென்பது ஏழைமை எனக் கொள்வர். மேலும், இதனை விரித்தோதின், எள்ளலென்பது தான் பிறரை எள்ளி நகுதலும் பிறரால் எள்ளப்பட்ட வழித் தான் நகுதலுமென இரண்டாகும். இளமையென்பது தான் இளமையாற் நகுதலும் பிறரிளமை கண்டு தான் நகுதலுமென இரண்டாகும். பேதைமை என்பது அறிவின்மை. மடமையென்பது பெரும்பாண்மையும் கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை. இவையுந் தன் பேதைமை யான் நகுதலும் பிறன் பேதமையால் நகுதலும் தம்மடமையால் நகுதலும் பிறன் மடமையான் நகுதலுமென இவ்விரண்டாம்..

கதாபாத்திரங்கள் அறியாமையால் பேசும்போது அவர்களிடம் வெளிப்படும் பேச்சுக்கள் நகைச்சுவையை ஊட்டுகின்றன. 'சுண்டுவிரல் சீமா' என்ற படைப்பில் மைய பாத்திரமான குழந்தை சீமா, துறுதுறு என இருப்பாள். அவள் மரத்தில் ஏறிய ஒரு அணிலை கண்டு அதை தன்னுடன் விளையாட அழைக்கிறாள். இதில்,

அணில் தம்பி! அணில் தம்பி! என்னைக் கண்டு ஏன் பயப்படுகிறாய்? உன்னை நான் ஒன்றும் செய்ய மாட்டேன். இந்தா, உன் கொய்யாக்காய், அணில் தம்பி! என்னுடன் பேசமாட்டாயா? என்னோடு பழமா? காயா? (சுண்டுவிரல் சீமா, பக். 18-19)

என்று சீமா பேசுகிறாள். இதில் அணிலை உயர்திணை போல உறவுமுறை வைத்து அழைத்தலும், மனிதர்களிடம் பேசுவது போல் அதனிடம் பேசுதலும் நகைச்சுவையைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

‘பாரதியின் மோட்டார்’ என்ற நாவலில், நாய், கழுதை, குரங்கு, கரடி ஆகிய நான்கும் கார் ஒன்றை திருடிக் கொண்டு செல்கின்றன. அவை போகும் வழியில் திடீரென்று கார் நின்றுவிடுகிறது. நான்கும் எவ்வளவு முயன்று தள்ளியும் அது இயங்கவில்லை. அப்போது கரடி கூறுகின்றது.

உம்! இந்த மனிதர்கள் சூதுவாது நிரம்பியவர்கள் என்று நான் அப்போதே சொல்லவில்லையா? தங்களுக்கு வேண்டுமானால் இயந்திரங்கள் ஓடவும், மற்றவர்களுக்கு ஓடாதிருக்கவும் சூது செய்திருப்பார்கள். இனிமேல் என்னால் தள்ளவே முடியாது. (மாருதியின் மோட்டார், ப.57)

என்கிறது. இயந்திரம் பழுதானதால் வண்டி இயங்கவில்லை என்பதை அறியாமல் கரடி, மனிதர்களின் மீது குற்றம் சாட்டுவது நகைச்சுவையூட்டுவதாக அமைகிறது.

ஒருமுறை ஆஞ்சநேயர், காட்டில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அப்போது அங்கு வருகைதரும் பீமன், தனக்கு வழி விடுமாறு கேட்கிறார். ஆஞ்சநேயர் அதனை செய்யவில்லை. உடனே பீமன்,

“ஏ! குரங்கே! எது நேர்ந்தாலும் அஞ்சமாட்டேன். வழியை விடு. வீணாக என்னால் துன்பப்படாதே!” (ஆஞ்சநேயர் செய்த வேடிக்கை, ப.3)

என்கிறார். இதில், ‘ஏ குரங்கே!’ என்பதில் உள்ள ‘ஏ’ என்ற எழுத்து பீமனின் எள்ளல் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது.

‘மந்திரவாதியின் மகள்’ என்ற நூலில், கரப்பான் பூச்சியினுடைய வளர்ச்சியின் ஒரு பகுதியே வெள்ளைக் கரப்பான் என்று சுவர்க்கோழி கூறுகிறது. இதனைக் கேட்ட மணி,

“பூ! இவ்வளவுதானா? வெள்ளைக் கரப்பான் வெள்ளை யானைப் போல யோகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று சொல்லக் கேட்டு நம்பியும் விட்டேன் நான்!” (மந்திரவாதியின் மகள், ப.16)

என்கிறான். இக்கூற்றில் ‘பூ!’ என்ற எழுத்து மணியின் எள்ளல் உணர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

ஒரு கதாபாத்திரம் மற்றொரு கதாபாத்திரத்தை புகழ்வது போல இகழ்ந்து பேசுவதன் மூலமும் நகைச்சுவை உணர்வு தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. ‘உள்ளமே திருக்கோயில்’ என்ற நாடகத்தில் கிட்டு, ஒழுங்காக தேர்வு எழுதாததால் குறைவான மதிப்பெண் பெறுகிறான். இதைத் தாத்தா அறிந்து கொள்கிறார். பள்ளியிலிருந்து வரும் கிட்டுவிடம் அவர் பேசுகிறார்.

தாத்தா: இன்றைக்கு மார்க்லிஸ்ட் வரப்போகுதுன்னு நீ முன்னாடியே என்கிட்ட

ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருக்கக் கூடாதா? நான் ஸ்கூலுக்கே வந்து

இருப்பேனே.....?

கிட்டு: எதுக்கு தாத்தா.....?

தாத்தா: எதுக்கா? உனக்குத் துணைக்குத்தான்! இந்த ஒரு மார்க்கைத் தூக்க

முடியாம தூக்கிட்டு இருட்டற நேரத்துல இப்படி ஒண்டியா

வந்திருக்கியே...? வழியில எவனாவது தட்டிப்பறிச்சுக்கிட்டிருந்தா.....?

(சமர்த்து மீனா, ப.64)

என்று தாத்தாவும் பேரனும் உரையாடுவது நமக்கு நகைச்சுவையை ஏற்படுத்துகிறது.

படைப்பில் பாத்திரங்கள், அவற்றிற்கு பொருத்தமில்லாமல் உளறி பேசுவதும் நகைச்சுவையினைத் தோற்றுவிப்பதாக உள்ளது. இது இளமையின் பாற்படும். 'விண்வெளியில் மஉறாமண்டூர் மண்ணாங்கட்டி' என்ற படைப்பில், மண்ணாங்கட்டி தன் கழுதையுடன் நேர்முகத் தேர்வுக்கு செல்கிறான். தேர்வாளர்களிடம், தன் கழுதை ஒரு திரைப்படத்தில் நடித்திருப்பதாகக் கூறுகிறான். அதைக் கேட்ட உடனேயே தேர்வாளர்களில் ஒருவர்,

அடடே! ஆமா! அதே கழுதை! நாலுகால்! அதே ஒரு வால்! அதே கழுதை! நான் பார்த்தேன் படத்திலே! (விண்வெளியில் மஉறாமண்டூர் மண்ணாங்கட்டி, பக்.12-13)

என்கிறார். திரைப்படம் என்றவுடன் ஆர்வத்தில் தான் பார்த்ததை விரைந்து கூற முற்பட்டு இவ்வாறு உளறி நகைச்சுவை ஊட்டுகிறார்.

ஒருவரின் பேச்சையும் செயலையும் அவருடைய தகுதிக்கு மாறாகப் புனைந்துரைக்கும்போது, அது நகைச்சுவை உண்டு பண்ணுகிறது. 'வாய் மூடா வளவன்' என்ற சிறுகதையில் எப்போதும் தின்றுக்கொண்டே இருக்கும் அரசர் காட்டுக்குச் செல்கிறார். அங்கு கிராமத்து சிறுவர்கள் நொண்டி விளையாட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அங்கு வந்த அரசரை சட்டை செய்யவே இல்லை. பொறுமை இழந்த அரசர், டேய் பையன்களா..... நான் யார் தெரியுமா? இந்த நாட்டின் ராஜா என்று தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டார். அதனால் எங்களுக்கு என்ன வந்தது. நொண்டி ஆடுற இடத்திலேயே குறுக்க நிக்காத. அப்படியே ஓரமா மரத்தடிக்கு போய்க்க என்றான் நொண்டி அடித்து நண்பர்களை பிடித்துக் கொண்டிருந்த சிறுவன். பிறகு, ஒருவழியாக சிறுவர்கள் அரசனையும் நொண்டி விளையாட்டில் சேர்த்துக் கொண்டனர். ஆனால், அதற்கு ஒரு நிபந்தனையும் விதிக்கின்றனர்.

நொண்டி ஆட்டத்துல தோத்துப்போயிட்டா என்ன தண்டனை தெரியுமா? எங்க எல்லோரையும் ஒவ்வொருத்தரா முதுகில் பச்சைக்குதிரை தூக்கிட்டு, இந்த பத்து மரத்தையும் சுத்தி வரணும். (அப்பன ராஜா, ப. 17)

என்று கூறுகின்றனர். இச்சிறுகதையில் அரசர், சிறுவர் இருவரிடையே நடைபெறும் பேச்சும் செயலும் இயல்புக்கு மாறாக அமைந்து படிப்பவருக்கு நகைச்சுவை ஊட்டுவதை உணரலாம்.

நகையெனும் மெய்ப்பாடு மேற்கூரிய உதாரணங்களின் அடிப்படையில் சிறார் இலக்கியங்களில் வெளிப்படுவதை அறிய முடிகின்றது. மேலும், நகைச்சுவையே சிறுவர்கள் உள்ளம் மகிழ்ந்திருக்க காரணமாகும். அவர்களிடையே அவ்வகை உணர்வை இச்சிறார் இலக்கியங்கள் தூண்டுகின்றன என்பதை இவற்றின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

அழுகை

அழுகை தோன்றும் முறையினைத் தொல்காப்பியர்.

இழிவே இழிவே அசைவே வறுமையென

விளிவில் கொள்கை அழுகை நான்கே(தொல். மெய். நூ.4)

என்கிறார். இதில், இழிவென்பது பிறரால் தான் எளியன் ஆக்கப்படுதலும் தன்னால் பிறர் எளியனாக்கப்படுதலாலும் பிறப்பது. இழிவென்பது உயிரானும் பொருளானும் இழித்தலால் தோன்றுவது. அசைவென்பது தன்னிலையில் தாழ்ந்தலாகும். வறுமையென்பது போகந்துய்க்கப் பெறாத பற்றுள்ளம் என்பர்.

இருபெரும் நாட்டினருக்கிடையே கடுமையான போர் நடைபெறுகிறது. போர்க்களம் முழுவதும் ரத்த ஆறு ஓடுகிறது. எண்ணற்ற வீரர்கள் மடிந்தனர். மாலை நேரம் அப்போர்க்களக் காட்சியை,

”இந்தப் பார்க்கச் சகிக்காத காட்சியை அதற்கு மேலும் தூரியனால் காண முடியவில்லை, தலை சுற்றியது, மயக்கம் ஏற்பட்டது. மேலைக் கடலில் விழுந்தான் தூரியன்”. (திருச்சிபாரதன், போர் முடிந்தது, ப.9)

என்கிறார் ஆசிரியர். “போர் முடிந்தது” என்னும் சிறுகதையில் அமைந்துள்ள இருவருணனை குழந்தைகளிடம் அவல உணர்வைத் தூண்டுகிறது. போரினால் பல தீமைகள் விளைகின்றன என்ற ஆசிரியரின் கருத்துக்கு அரணாக இது அமைகிறது.

சிவகுரு பள்ளிக்கூடம் விட்டு வீட்டுக்கு வரும்போது ஒரு சைக்கிள் அவன் மீது மோதி விடுகிறது. கீழே விழுந்துவிடுகிறான் சிவகுரு. அப்போது,

“ஆ! எந்த தடியனோ வேகமாக வந்த மோதிவிட்டுப் போறானே! ஆ! அம்மா! டேய் தூக்குங்கடா...” (பயம் கொள்ளலாகாது பாப்பா, ப.16)

என்று கூறுகிறான். “பயம் கொள்ளலாகாது பாப்பா...” என்ற நாடகத்தில் இடம்பெறும் இப்பேச்சில் “ஆ! அம்மா!” ஆகிய சொற்கள் கதாபாத்திரம் வலியால் துன்புறுவதை நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இது இழிவின் பாற்பட்டது. இவ்வாறு அழுகையெனும் மெய்ப்பாடு சிறார் இலக்கியங்களில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

இளிவரல்

இளிவரல் தோன்றும் களனைத் தொல்காப்பியர்.

மும்பே பிணியே வருத்த மென்மையோடு

யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே. (தொல். மெய். நூ.6)

என்று கூறுகிறார். இதில், மும்பென்பது முதுமை. பிணியென்பது நோய். வருத்தமென்பது இடுக்கண். மென்மையென்பது எளிமை எனவாகும்.

விடுமுறை நாட்களில் பொழுதுபோகாமல் இங்கும் அங்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கிறான் சிறுவன் ராஜ். எனவே, அவன் தன் நண்பன் வீட்டுக்குச் செல்லலாம் என்று நினைக்கின்றான். அந்நேரம் பார்த்து அவனுடைய அம்மா, வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ள சொல்லிவிட்டு தோட்டத்துக்குச் சென்று விடுகிறாள்.

போச்சுடா! எல்லாம் பாழாப்போச்சு! இனி அம்மா வரும் வரையில் சமையலறைக்குக் காவலிருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பூனை வந்து பாத்திரத்தை உருட்டும். (விடுமுறை நாட்களிலே, ப.22)

என்று ராஜி தனக்குள் தானே பேசிக்கொள்கிறான். இதில் ‘போச்சுடா’ என்ற சொல் அவனுடைய வருத்தத்தை நமக்கு உணர்த்த உதவுகிறது இந்நிகழ்ச்சி “விடுமுறை நாட்களிலே...” என்ற படைப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும்,

ஆட்டுக்குட்டி ஆட்டுக்குட்டி

அட்டா மழையில் நனையாதே

மாட்டிக் கொண்டால்

மழையால் உனக்கு

வருமே தும்மல் ஏராளம் (பாப்பா பாட்டுப் பாடுவோம் (தொகுதி -2), ப.5)

எனும் 'ஆட்டுக்குட்டி' என்ற இக்கவிதையில் ஆட்டுக்குட்டி மழையில் நனைந்ததைக் கண்டு ஒரு குழந்தை வருந்துவதை 'அடடா' என்ற சொல் நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

'சண்டையும் சமாதானமும்' என்ற நாடகத்தில் ஆசிரியர் வகுப்பில் பேசுகிறார். அப்போது,

“எல்லாரும் உட்காருங்க... அப்பாடா! என்ன வெய்யில்! (பெருமூச்சு)” (நேர்மைக்குப் பரிசு, ப.39)

என்கிறார். அவருடைய பேச்சில் இருக்கும் “அப்பாடா!” என்ற சொல் களைப்பினால் அவருக்கு உண்டான வருத்தத்தை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

'படகோட்டி' என்ற சிறுகதையில் சரோஜாவும் சங்கரனும் நெருங்கிய நண்பர்கள் ஒரு நாள் இருவருக்குமிடையே சண்டை ஏற்பட்டுகிறது. கோபமான சங்கரன் சரோஜாவைப் பிடித்துக் கீழே தள்ளி விடுகிறான். இதனால், சரோஜா கோபம் கொள்கிறாள். அப்போது,

“சீ! நீயும் ஒரு நண்பனா? போயும், போயும் உன்னிடம் சிநேகம் செய்தேனே, நான் ஒரு முட்டாளா!” (சிற்பியின் மகள், ப.56)

என்று கூறிச் செல்கிறாள். இதில் 'சீ!' என்ற எழுத்து அவன் மனத்தில் எழுந்த வெறுப்பினால் உண்டான வருத்தத்தை உணர்த்துகிறது.

அவசரமாகப் பள்ளிக்குப் போகும் சோமன், தன் பேனாவில் 'மை' இல்லை என்பதால் அப்பாவின் பேனாவினை எடுத்துச் செல்கிறான். பள்ளியில் கட்டுரை எழுதத் தொடங்கும்போது தான் அதிலும் 'மை' இல்லை என்பது அவனுக்கு தெரிகிறது. அப்போது,

ஆனால் அதுவும் எழுதியதோ?

அதுதான் இல்லை, “அட சனியன்

பேனா 'மக்கர்' செய்கிறது

பெரும்பழி வாங்கிக் கொள்கிறது.

என்ன செய்வேன்?” என்றபடி

எடுத்தது அதை உதறிப் பார்த்தனனே

சின்னத் துளியும் சொட்டவில்லை,

சீச்சி, அதிலும் மையில்லை! (சிறுவர் கதைப்பாடல்கள்(தொ.நூ), ப.130)

‘சோமனின் அவசரம்’ என்ற இக்கவிதையில் ‘அட சனியன்’, சீச்சி ஆகிய சொற்கள் சோமனின் வருத்தத்தைக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு இளிவரல் எனும் மெய்ப்பாடு தோன்றி சிறுவர் இலக்கியங்களை வாசிக்கும் வாசகர்களை உணர்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளன.

மருட்கை

மருட்கை தோன்றும் முறையினைத் தொல்காப்பியர்.

புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு

மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே. (தொல். மெய். நூ.7)

என்று கூறியுள்ளார். இதில், புதுமை ஆவது யாதொன்றும் எவ்விடத்தினும் எக்காலத்திலும் தோன்றாததோர் பொருள் தோன்றிய வழி வியத்தல். பெருமையென்பது பண்டு கண்ட பொருள்கள் போலாத பொருள்கள் அவ்வளவிற் பெருத்தனக் கண்டு வியத்தல். சிறுமை என்பது பிறவும் நுண்ணியன கண்டு வியத்தல். ஆக்கமென்பது ஒன்றன் பரிணாமங் கண்டு வியத்தல்.

சோழநாட்டில் இருக்கும் ‘கண்ணன் மண்டபத்தை’ பாண்டிய மன்னன் அழிக்க திட்டமிடுகிறான். அவ்வழியிலிருந்த மண்டபத்தை காக்க சிறுவர்கள் திட்டமிடுகின்றனர். பாண்டியர்கள் மண்டபத்தை இடிக்க இயலாதபடி ஏராளமான சிறுவர்கள் மண்டபத்தில் உச்சியில் ஏறுவிடுகின்றனர். இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஒரு பாண்டிய வீரன்,

ஏய் பசங்களா, யாரு நீங்க? ஏண்டா மண்டபத்து உச்சியிலே நிக் குறீங்க? அம்மாடி! இவ்வளவு உயரத்தில் எப்படிபடா ஏறனீங்க?(கண்ணன் மண்டபம், ப.18)

என்கிறான். ‘கண்ணன் மண்டபம்’ என்ற நாடகத்தில் காணப்படும் இக்கூற்றில் ‘அம்மாடி’ என்ற சொல் வீரன் வியப்பைக் காட்டுகிறது.

‘வணக்கம் செய்த வளையாபதி’ என்ற நாவலில் வளையாபதி, புதிர் நிறைந்த கெட்டிக்காரன். அவன் கோட்டைக்குள் தனியே செல்கிறான். ஆனால், அங்கு அகப்பட்டுக் கொண்ட அவனுக்கு வெளியில் வரத் தெரியவில்லை. சோர்ந்து போனவன், அங்கு ஒரு சிலையின் கையில் இரண்டு பழங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறான். அவற்றை எடுத்து சாப்பிட்டவுடன் அவன் ‘அடாடா’ என்கிறான். இச்சொல் சுவையினால் அவன் அடைந்த வியப்பிப்பினை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

‘மாருதியின் மோட்டார்’ என்னும் நாவலில் ஒரு வர்ணனையில் முழுவதும் இன்பச் சுவையால் நிரம்பியுள்ளது.

ஆகா! அந்த ஆற்றுக்குத்தான் என்ன களிப்பு! என்ன கொண்டாட்டம்! ஆற்றுநீர் சலசலவென்று குதுகலமாக பேசியபடி, நீர் துளிகள் நின்ற நிலையில் நிற்காமல் துள்ளி குதித்து ஒன்றையொன்று எட்டிப் பிடித்து அணைந்து, பிரிந்து, குழைந்து, நாட்டியம் பலவும் ஆடி சூரிய ஒளியில் பளபளவென்று மின்னி மினுக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. (மாருதியின் மோட்டார். பக். 14-15)

ஆறு, பேசுவதாகவும் மகிழ்ந்து நாட்டியம் ஆடுவதாகவும் காட்டுவதன் வழி படைப்பாளி சிறார்களிடம் இன்பச்சுவையை ஏற்படுத்துகிறார். இதேபோல கவிதையிலும் பல இன்பச் சுவையினை ஊட்டும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன.

அந்த நிலா வந்தவுடன்

அல்லிப் பூவும் சிரிக்குமே

சந்திரனைக் கண்டு கடல்

தாவித் தாவிக் உதிக்குமே (பாடு கண்ணே பாடு, ப.14)

என்பதும்,

வண்டுப் பாட்டைக் கேட்டதும்

மகிழ்ச்சி கொண்டு தேனினை

‘உண்டு போங்கள்!’ என்றுமே

உவந்து தந்த வாழ்ந்தது! (குடையாட்டினம், ப.26)

என்பதும், மாலையில் அல்லி மலர்வதும், கடலில் அலைகள் புரல்வதும், பூ, சிரிப்பதாகவும், கடல் குதிப்பதாகவும் காட்டுகிறார். இதே போல வண்டு பாடுவதாகவும், அதன்பாட்டில் மயங்கிப் பூக்கள் தேனைக் கொடுப்பதாகவும் புனைந்துள்ளார். இவை சிறார்களிடத்தில் எதையும் இன்பச்சுவையுடன் பார்க்கும் பழக்கத்தை வளர்க்கின்றன எனலாம்.

வானில் மனிதன் மூச்சுத் திணறல் ஏற்படாமல் பயணிக்க முடியுமா? அல்லது அப்பயணத்தினால் உயிர் இழக்க நேருமா? என்பதை அறிய விரும்பினர், மாண்ட் கோல்பர்ச் சகோதரர்கள். அதற்காக அவர்கள் ஆடு, கோழி, வாத்து ஆகிய மூன்றையும் வானில் பறக்க விட்டனர். பறந்து சென்ற ஆடு,

“அட முட்டாள் மனிதர்கள்! வானத்தில் புல் முளைக்கும் என்று உங்களுக்கு யார் சொன்னது? வெட்ட வெளியில் பேய்க் காற்று தான் வீசுகிறது. குளிரால் உடல் நடுங்குகிறதே

என்று ஆடு அப்பயணம் முழுவதும் மே... மே... மே... என்று கத்திக்கொண்டேயிருந்தது.”
(சுண்டுவிரல் சீமா, ப.106)

“சுண்டு விரல் சீமா” என்ற படைப்பில் அமைந்துள்ள இச்செய்தி நகையுணர்வைத் தூண்டுவதாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

படைப்பில் காட்டப்படும் சூழலுக்கு எத்தகு உணர்வுகளைச் சிறார்களிடம் ஏற்படுத்தினால் படைப்பு சிறக்கும் என்று அறிந்து அத்தகு உணர்வுகளைப் படைப்பாளர்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றனர். இவ்வாறு மருட்கையெனும் மெய்ப்பாடு சிறார் இலக்கியங்களில் நிறைந்துள்ளதை காண இயலுகின்றது.

அச்சம்

அச்சத்திற்குரிய களன்களாகத் தொல்காப்பியர்.

அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் இறையெனப்

பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே. (தொல். மெய். நூ.8)

என்றுரைத்துள்ளார். இதில், அணங்கு என்பன எதிர்ப்பட்டாரை வருத்தும் இயல்பினவாகிய பேய் பூதம் முதலியன. விலங்காவன அரிமா, புலி முதலாகவுள்ள கொடிய விலங்குகள். கள்வராவார் சோர்வு பார்த்துப் பிறரை வஞ்சித்துக் கொடுந்தொழில் புரிவோர் தம்இறை யென்றது தந்தை, ஆசிரியன், அரசன், வழிபடு தெய்வம் ஆகியோர்.

ஒரு நாள் புத்த பெருமான் பசியால் சோர்ந்து கிடக்கிறார். அப்போது அங்கு வரும் சிறுவனிடம், தனக்குச் சிறிது பால் கொடுக்குமாறு கேட்கிறார். அதற்குப் பதில் அளிக்கும் சிறுவன்,

ஐயையோ! ஆகாது என்றான் - சிறுவன்,

அண்ணலே! யானும் உனைக்

கையினால் தீண்ட வொண்ணா - இடையன் ஓர்

காட்டு மனிதன் என்றான். (குழந்தைச் செல்வம், ப.60)

‘புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்’ என்றக் கவிதையில் காணப்படும் ‘ஐயையோ’ என்ற சொல் அச்சிறுவனின் அச்சத்தை நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

‘பொன்னம்மா ஒரு புதுமைப் பெண்’ என்ற நாடகத்தில் இன்பவல்லி எனும் கதாபாத்திரம் தன் தம்பி தங்கைகளை மிரட்டி, அவர்களிடமிருக்கும் பொருள்களைப் பறித்துக் கொள்கிறது. குடகுமலை

குள்ளச்சாமி என்பவர், அவர்களிருவருக்கும் தண்டனை வழங்குவார் என்கிறாள். இதைக்கேட்டு தங்கை அன்பு முல்லை அக்காள் இன்ப வல்லியிடம் பேசுகிறாள்.

அன்பு - என்ன தண்டனை தருவார் அக்கா?

இன்ப - சிலருக்கு ஒரு காதைக் குறைத்து விடுவார்

அன்பு - ஐயோ!

இன்பா - சிலருக்கு ஒரு விரலைக் குறைத்துவிடுவார்

அன்பு - ஐயோ! எனக்குத் தண்டனை வேண்டாம் அக்கா. (பொன்னம்மா ஒரு புதுமைப் பெண், ப.9)

இவ்வரையாடலில் அன்புமுல்லை கூறும் 'ஐயோ' என்ற சொல் அவளுடைய அச்சவுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது. இவ்வாறான அச்சவுணர்வுகள் வாசகர்களைத் துடிப்புடன் இருக்கச் செய்வதோடு கதையோடு (படைப்போடு) இணைந்து பயணிக்க உணர்ச்சி வசப்பட செய்கின்றன.

பெருமிதம்

பெருமிதமெனும் வீரம் தோன்றும் முறையினைத் தொல்காப்பியர்.

கல்வி தறுகண் புகழ்மை கொடையெனச்

சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நான்கே. (தொல். மெய். நூ.9)

என்று கூறியுள்ளார். இதில், கல்வியென்பது தவ முதலாகிய விச்சை. தறுகணென்பது அஞ்சுதக்கன கண்டவிடத்து அஞ்சாமை. இசைமையென்பது இன்பமும் பொருளும் இறப்பப் பயப்பினும் பழியொடு வருவன செய்யாமை. கொடையென்பது உயிரும் உடம்பும் உறுப்பும் முதலாகிய எல்லாம் பொருளுங் கொடுத்தல்.

வெகுளி

வெகுளியெனும் உருத்தரம் தோன்றும் முறையினைத் தொல்காப்பியர்.

உறுப்பறை குடிகோள் அலைகொலை என்ற

வெறுப்ப வந்த வெகுளி நான்கே. (தொல். மெய். நூ.10)

என்று கூறியுள்ளார். இதில், உறுப்பறையாவது அங்கமாயினவற்றை அறுத்தல். குடிகோளாவது கீழ்வாழ்வாரை நலிதல். அலை என்பது வைதலும் புடைதலும். கொலை என்பது கொல்லுதல் கொருப்படுதல்.

காட்டுக்கு யார் ராஜா? என்று சிறுகதையில் புலியானது, சிங்கத்தின் கூட்டத்தாரைப் பார்த்து யார்? என்னுடன் மல்யுத்தம் செய்ய வருகிறீர்கள் என்று கேட்கிறது. சிங்கம் நரியுடன் இது பற்றி பேசுகிறது. காலதாமதம் ஆனதையடுத்து புலி,

“என்னுடன் மோத உங்களில் யாருக்குமே தைரியம் இல்லையா? நான் தான் இனிமேல் இந்தக் காட்டின் தலைவனா?” என்று அகங்காரத்துடன் கேட்டது” (காட்டுக்கு யார் ராஜா?, ப.4)

இங்கு ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ள ‘அகங்காரம்’ என்ற சொல் புலி எத்தகைய உணர்ச்சியில் பேசியது என்பதை உணர்த்த உதவுகிறது. அகங்காரம் என்பது தன்குடிகளை அலைத்தற்பாற்படும் என்பதால் இது வெகுளியானது.

உவகை

உவகை என்பது தோன்றும் முறையினைத் தொல்காப்பியர்.

செல்வம் புலனே புணர்வுவிளை யாட்டென

அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே. (தொல். மெய். நூ.11)

என்றுரைத்துள்ளார். இதில், செல்வமென்பது நுகர்ச்சி. புலனென்பது கல்விப் பயனாகிய அறிவுடைமை. புணர்வென்பது காமர்புணர்ச்சி முதலாயின. விளையாட்டு என்பது யாறுங் குளனுங் காவுமாடிப் பதியிகந்து வருதல் முதலாயின.

‘மாணிக்கத்தீவு’ என்ற நாவலில், அரக்கர்களை ஒழிக்க என்னும் மாணிக்கம், சூழ்ச்சி செய்து அவர்களுக்கிடையே சண்டை உண்டாகும்படி செய்கிறான். இந்நிலையில் மந்திரக்கோல் அரக்கனின் செயலை நினைத்து கத்தரிக்காய் அரக்கன் வருந்துகிறான். உடனே மாணிக்கம், அவனிடம் இருக்கும் மந்திர சக்தியை நினைவுபடுத்துகிறான். இதைக்கேட்ட கத்தரிக்காய் அரக்கன் மகிழ்ச்சியடைகிறான். அப்போது,

“சபாஷ் மாணிக்கம்! நல்ல வேளையில் என் மந்திர சக்தியை நினைவு படுத்தினாய்”
(மாணிக்கத்தீவு, ப.45)

என்கிறான். இக்கூற்றில் ‘சபாஷ்’ என்ற சொல் பாத்திரம் அடைந்த மகிழ்ச்சியினை வெளிப்படுத்துகிறது.

‘நல்ல பையன்’ என்ற சிறுகதையில், சிறுவர்கள், வரவிருக்கும் தீபாவளிப் பண்டிகைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களுள் ஒரு சிறுவன்,

ஆஹா! பட்டாசுக்கட்டு, ஆனைவெடி, கம்பி மத்தாப்பு, ஏரோப்ளேன் வானம்! டப், டபார், டுப்
(நல்ல பையன், ப.5)

என்று கூறுகிறான். இதில் அச்சிறுவனிடம் வெளிப்பட்ட மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை 'ஆகா' என்ற சொல் வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம். இவ்வாறு உவகை எனும் மெய்ப்பாடு சிறார் இலக்கியங்களில் பயின்று வந்து நம்மை களிப்பில் ஆழ்த்துகின்றது.

முடிவுரை

சிறார் இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் தங்கள் எண்ணத்தில் உருவாக்கிய உணர்ச்சிகளைக் குழந்தைகள் பெறுவதற்குப் பல புலப்பாட்டு முறைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். படைப்பாளர்கள் காட்டிய உணர்ச்சியோடு குழந்தை ஒன்றும் போது, அப்படைப்பு சிறப்படைகின்றது. வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி, துன்பம், வியப்பு என தான் அனுபவித்த உணர்வுகளை வாசகர்களுக்கு கொண்டு செல்வதே படைப்பாளிகளின் படைப்பின் வெற்றிக்கு காரணமாக அமைகின்றன. அந்தவகையில் சிறார் இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளில் வெளிப்பட்டிருக்கும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளை இக்கட்டுரையின்வழி அறியமுடிகின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1.] அகிலன். நல்ல பையன், தாகம், சென்னை, 1989.
- [2.] இளம்பூரணர் (உரை), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2014.
- [3.] கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, குழந்தைச் செல்வம், பாரி நிலையம், சென்னை, 1993.
- [4.] கூத்தபிரான். பயம் கொள்ளலாகாது பாப்பா, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1994.
- [5.] கோபாலகிருஷ்ணன், கல்வி. சுண்டுவிரல் சீமா, நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், சென்னை, 1984.
- [6.] கோபாலகிருஷ்ணன், கல்வி. மாருதியின் மோட்டார், சகுந்தலை நிலையம், சென்னை, 1991.
- [7.] கோபாலகிருஷ்ணன். கல்வி, மந்திரவாதியின் மகள், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், இரண்டாம் பதிப்பு.
- [8.] சாந்தகுமார், சி.ஜி. விடுமுறை நாட்களிலே, சென்னை புக்ஸ், 1986.

- [9.] சுப்பிரமணியம், ரா. பாடு கண்ணே பாடு, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 1989.
- [10.] செல்லகணபதி, பாப்பா பாட்டுப் பாடுவோம். தொகுதி -2, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1990.
- [11.] சோலையப்பன். எம், விண்வெளியில் மஹாமண்டூர் மண்ணாங்கட்டி, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 1988.
- [12.] தமிழன்பன். குடைராட்டினம், கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம், சென்னை, 1990.
- [13.] திருச்சிபாரதன், போர் முடிந்தது,, அசோகன் பதிப்பகம், சென்னை, 1981.
- [14.] பாணன், சமர்த்து மீனா, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 1988.
- [15.] புவண்ணன், கண்ணன் மண்டபம், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1974.
- [16.] புவண்ணன், சிற்பியின் மகள், வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1989.
- [17.] புவண்ணன், மாணிக்கத்தீவு, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 1989.
- [18.] மோகனரங்கன், ஆலந்தூர். கோ. பொன்னம்மா ஒரு புதுமைப் பெண், வசந்தா பதிப்பகம், சென்னை, 1990.
- [19.] ரேவதி, அப்பன ராஜா, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1992.
- [20.] வசந்தன். வி.ர, காட்டுக்கு யார் ராஜா?(தொ.நூ), ப்ளிகேஷன் டிவிஷன், செய்தி ஒளிபரப்பு அமைச்சகம், புதுதில்லி,1992.
- [21.] வள்ளியப்பா, அழ. (தொ.ஆ), சிறுவர் கதைப்பாடல்கள்(தொ.நூ), தமிழர் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை, 1977.
- [22.] ஜெயலட்சுமி. கோ, நேர்மைக்குப் பரிசு, ஸ்ரீ நிலையம், சென்னை, 1990.

References

- [1.] Agilan, Nalla Paiyan, Dhagam, Chennai, 1989.
- [2.] Ilampuranar (Urai), Tholkappiyam Porulathikaram, Saratha Pathipagam, Chennai, 2014.
- [3.] Kavimani desiga Vinayagam Pillai, Kuzhandhai Selvam, Pari Nilayam, Chennai, 1993.
- [4.] Koothapiran. Bayam Kollalagathu pappa, Palaniyappa Brothers, Chennai, 1994.

- [5.] Gopalakrishnan. Kalvi, Sundu viral seema, Newcentury Book House, Chennai, 1984.
- [6.] Gopalakrishnan. Kalvi, Maruthiyin motor, Sagundhalai Nilayam, Chennai, 1991.
- [7.] Gopalakrishnan. Kalvi, Mandhira vadhiyin magal, Newcentury Book House, Chennai, 2nd Edition.
- [8.] Santhakumar, C.G., Vidumurai Natkaliley, Chennai Books, 1986.
- [9.] Subramaniam, R, Padu Kanna Padu, Gangai Puthaga Nilyam, Chennai, 1989.
- [10.] Selvaganapathy, Pappa Pattu Paduvom (Vol-2),Pazhaniappa Brothers, Chennai, 1990.
- [11.] Solaiyappan. M, Vinveliyil mauramandur Mannagkatti, Meenakshi Puththaga Nilyam, Madurai, 1988.
- [12.] Thamizhanban, Kudairattinam, Kiruthuva Ilakkiya Sangam, Chennai, 1990.
- [13.] Thiruthy Bharathan, Por Mudindhadhu, Asokan Pathipakam, Chennai, 1981.
- [14.] Pannan, Samarthu Meena, Gangai Puthaga Nilayam, Chennai, 1988.
- [15.] Poovanan, Kannan Mandabam, Pazhaniappa Brothers, Chennai, 1974.
- [16.] Poovanan, Sirpiyinmagal, Vanathi Pathipagam, Chennai, 1989.
- [17.] Poovanan, Manikkatheevu, Gangai Puththaga Nilyam, Chennai, 1989.
- [18.] Moganarangan, Aalandhur. Ko. Ponnamma oru Puthumai Pen, Vasantha Pathipagam, Chennai, 1986.
- [19.] Revathi. Appanna Raja, Pazhaniappa Brothers, Chennai, 1992.
- [20.] Vasanthan, V.R. Kattuku Yar Raja? (tho.Nool), Publication Division, Seithi Oliparapu Amaichagam, India Arasu, 1992.
- [21.] Valliappa. azha.(Vol.Ed.), Siruvar Kadhai Padalgal (Vol), Thamizhar Ezhuthalar Kutturavu Sangam, Chennai, 1977.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Individual life thoughts as seen in the works of Ve. Iraiyanbu

Dr. P. Vigneshkumar,

Assistant Professor, Tamil Department, S.A. College of Arts and Science, Chennai- 600 077, Tamil Nadu,
vikki6493@gmail.com

ABSTRACT

To achieve true excellence, an individual's emotions and motivations should contribute positively both to their own well-being and to the betterment of society. An individual's characteristics and interests inevitably influence the community they inhabit, and conversely, that society becomes the subject for its creators. These creators, observing society deeply, express their understanding, visions, and desires through their art, often aiming to benefit or improve the lives of those within that society. V. Iraiyanbu, for example, explores the deeply personal experiences of inner journeys, obstacles encountered, anxieties faced and avoided, anger and its management, as well as themes of taste, hunger, and global consciousness in his writings. This article aims to examine the benefits of Iraiyanbu's work and how it can contribute to the enhancement of individual emotional well-being.

ARTICLE INFO

Received : 01 Dec 2024

Revised : 04 Dec 2024

Accepted : 01 Jan 2025

KEYWORDS

V. Irayanbu, Life Thoughts,
Tamil Books

வெ.இறையன்பு படைப்புகளில் காணலாகும் தனிமனித வாழ்வியல் சிந்தனைகள்

முனைவர் பா. விக்னேஷ்குமார்,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, எஸ். ஏ. கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சென்னை- 600

077, தமிழ்நாடு, vikki6493@gmail.com

முன்னுரை

தனி மனிதன் மேன்மை அடைய வேண்டுமெனில் அவனிடம் எழும் உணர்வுகள் அனைத்தும் தனக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் அமைய வேண்டும். ஒரு தனி மனிதனின் பண்பு நலன்கள் அவன் சார்ந்துள்ள சமுதாயத்திலும் பிரதிபலிக்கும். அவ்வகையில் படைப்பாளர்கள் சமுதாயத்தை உற்றுக் கவனித்து அதன் பொருட்டு தான் கண்ட, காணும் அல்லது காண விரும்பும் சமுதாயத்தை தன்னுடைய படைப்புகளின் வழி வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அவ்வாறு படைக்கப்படும் படைப்புகளே சமுதாயத்தில் வாழும் மனிதர்களுக்குப் பயனாக அமையும் என்ற எண்ணத்திலும் அல்லது அவர்களது வாழ்வை மேன்மைப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலும் எழுதுகிறார்கள். அவ்வகையில் வெ.இறையன்பு தன்னுடைய படைப்புகளில் அகம் சார் பயணம், அகம் சார் பயணத்தில்

ஏற்படும் தடைகள் கவலை, கவலையை விலக்குதல், கோபம், கோபத்தை தவிர்க்கவழி, உணர்வில் உள்ளது சுவை, பசி, உலக இயக்கம் ஆகிய தனிமனித உணர்வுகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்று கண்டறிவதுடன், அதன் பயன் மற்றும் தனிமனித உணர்வுகளை மேம்படுத்துவதற்கான வழிகள் பற்றி ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அகம் சார் பயணம்

ஒருசில மனிதர் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று அதனைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். சிலர் பயணம் மேற்கொள்வதையே மகிழ்ச்சியாகக் கருதுகிறார்கள். சிலர் படிப்பதால் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள் இவையாவும் புறத் தூண்டுதல்களால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியாகும். புறத்தூண்டுதல்களால் மகிழ்ச்சியடைந்தாலும். நாம் நமக்குள் பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை,

“வெளியே நிகழ்த்தும் பயணமெல்லாம்

நமக்குள் பயணம் நிகழ்த்தவேண்டும்

நம் உள்ளுணர்வுக்குள் பயணம் செய்து

உண்மையை உணர்த்தச் செய்திட வேண்டும்.

உள்ளே தேடும் தூண்டுதல் இருந்தால்

பயணப் பாதை தியான மண்டபம்.”

(தரிசனம், ப.84)

அவ்வாறு நமக்குள் நாமே பயணத்தை மேற்கொண்டு உண்மைகளை உணர வேண்டும். அவ்வாறு உண்மைகளை உணர்ந்தவர்களின் செயல்கள் அனைத்தும் பயனுடையதாக அமையும்.

வெளிப் பயணம் மேற்கொள்வதற்கும் அகம் சார் பயணம் மேற்கொள்வதற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டு. வெளிப் பயணம் மேற்கொள்பவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருட்களையும் சரிபார்த்து எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் அகம் சார் பயணத்தில் ஒவ்வொரு பொருட்களையும் விட்டுச் செல்லுதல் வேண்டும். அவ்வாறு பயணம் செய்து உண்மையை உணர்வதுதான் உன்னதப் பயணம் என்கிறார்.

அகம் சார் பயணத்தைத் தமிழகத்தில் ஏராளமான சித்தர்களும் மகான்களும் மேற்கொண்டு பயன்பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் அதனை அனைவரும் பின்பற்றும் வண்ணம் எளிமையாக கொடுத்துள்ளனர். அவர்கள் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி உலகைக் கண்டனர் என்பதைத் திருமூலர்,

“முகத்திற் கண்கொண்டு பார்க்கின்ற மூடர்கள்!”

அகத்திற் கண்கொண்டு பார்ப்பதே ஆனந்தம்.”

(பன்னிரு திருமுறை, திருமந்திரம், பா.2832)

என்னும் வரிகளில் அகம் சார் பயணத்தை மேற்கொள்ளாது உலகத்தைக் காண்பவர்கள் மூடர்கள். உலகை உற்றுக் கவனிக்க வேண்டும் எனில் அகம் சார் பயணம் மேற்கொண்டு தான் யார் என்பதை உணர்ந்து, அகத்தின் கண் உலகைக் காண வேண்டும். அவ்வாறு காண்பதிலேதான் ஆனந்தம் பெற முடியும் என்று குறிப்பிடுவதைக் காண முடிகிறது.

அகம் சார் பயணத்தில் ஏற்படும் தடைகள்

அகம் சார் பயணத்தை மேற்கொள்ளும் போது குடும்பம், சமுதாயம் என தடைகள் ஏற்படும். ஆனால், அதனை விடுத்து அகம்சார் பயணம் மேற்கொள்ளுபவர்களுக்கே அவர்களின் உண்மைத் தேடுதல் கிடைக்கப் பெறும் என்பதை ஆசிரியர்,

“நாம் உள்ளுக்குள் பயணம் நிகழ்த்தும் முயற்சியைத்

தடுப்பதற்கே குடும்பம், சுற்றம் என்று அமைப்புகள் உண்டு,

அவற்றைக் கழற்றி எப்படிப் பயணம்?

என்பதே பலரது உடனடி வினாவும்

அவர்களைத் தாண்டியும் செய்யும்போதே

உண்மைத் தேடுதல் உணர்வில் கிடைக்கும்.”

(தரிசனம், ப.85)

என்னும் வரிகளில் அகம் சார் பயணம் மேற்கொள்ளும்போது தடைகள் ஏற்படலும் உண்மையை உணர வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் பயணம் மேற்கொள்பவர்களுக்கு

தடைகள் என்பது ஒரு பொருட்டல்ல. இருப்பினும் தன் பயணத்தில் இருந்து விலகாது, தொடர்ந்து முயற்சி செய்து பயணிக்க வேண்டும். அவ்வாறு பயணிக்கும் போதே உண்மையான தேடுதல் கிடைக்கும்.

செல்வ செழிப்பு மிகுந்தவராக இருந்த புத்தர் அதனையெல்லாம் விடுத்து துறவு வாழ்க்கை மேற்கொள்கிறார். அவரை அமைச்சர்கள் வந்து அழைத்த போது தான் உண்மை நிலையைக் கண்டறியாமல் திரும்ப மாட்டேன் எனக்கு அரசு பதவி வேண்டாம் என்கிறார். “தன்னுடைய மனவரைக்கியமே முக்கியம் என்று ‘உருவேலாகானகத்தில்’ மனதிற்கு அமைதி ஏற்படாத போது உடலுக்கும் ஏற்படாது. ஆகையினாலே மனதிற்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களைப் போக்க, தியானத்தில் அமர்ந்து அமைதியை உண்டாக்கினார். மீறி தீய எண்ணங்கள் வந்தால் உடனே அவற்றை விடுத்து நல்ல எண்ணங்களை நினைத்தார்.” (கௌதம புத்தர், ப.57) இவ்வாறு மனதை ஒருநிலைப் படுத்தி அதனை பண்படுத்த கடுமையான பயிற்சிகளை மேற்கொண்டார். புத்தர் தனக்கு ஞானம் கிட்டும் வரை தனக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு தடைகள் அனைத்தையும் ஒரு பொருட்டாக எண்ணாமல் ஞானம் பெறுவதிலேயே மன உறுதியுடன் பயணித்தார்.

தியானத்தை மேற்கொண்டு நம் முன்னோர்கள் தங்கள் வாழ்வில் கண்டுணர்ந்த உண்மைகளை மக்கள் அனைவரும் பின்பற்றும் வண்ணம் எளிமையாகத் தந்துள்ளனர். அவையாவும் தற்கால விஞ்ஞானத்தை மிஞ்சுவதாக உள்ளது. அவையாவும் அவர்களுக்கு எளிமையாக கிடைக்கவில்லை. அவையாவும் அவர்களுக்கு அனுபவத்தால் கிடைத்தவை. ஒரு செயலை மேற்கொள்ளும் போது மனதை ஒரு நிலைப்படுத்திப் பயணிக்க வேண்ும். மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி செயல்களை மேற்கொள்வதே வெற்றி பெறுவதற்கான பாதையாகும்.

கவலை

மண்ணில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் கவலைகள் இன்றி பிறக்கிறான். அவனுடைய தேவைகளும் சொற்பமாக இருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் பிறவற்றின் மீது ஆசைப்படுகிறான். அவ்வாறு ஆசைப்பட்டது கிடைக்காத போது கவலை அடைகிறான் அல்லது சமுதாயம் மனிதனுக்கு ஆசை இலக்கு நோக்கம் வெற்றி என ஏதோ ஒன்றை அவனிடம் ஏற்படுத்துகிறது. அவை அவனுக்குக் கிடைக்காத போது அவன் கவலை அடைகிறான். அதனை இறையன்பு தன்னுடைய கவிதையில்,

“ஒவ்வொரு மனிதனும்

கவலைகளின்றி மண்ணில் பிறக்கிறான்.”

(தரிசனம், ப.21)

என்கிறார். மனிதன் பிறக்கும் போது கவலையின்றி பிறக்கிறான். கவலைகள் என்பது மனிதன் தானே ஏற்படுத்திக் கொள்வதாக உள்ளது.

கவலையை விலக்குதல்

கவலையில்லாமல் பிறக்கும் மனிதன் கவலைக்குள்ளாகிறான் அதற்கு காரணம். தனக்கான உடைமைகளைப் பிறர் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்ற எண்ணத்திலும்இ தான் ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடைக்கவில்லை என்ற எண்ணத்தாலும் கவலைப்படுகிறான். அதனைப் போக்க ஆசிரியர்

“நமக்கான உலகத்தைக் களவாட முடியாது

என்னும் தெளிவு இருந்தால் கவலை விலகும்.”

(தரிசனம், ப.21)

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனித்தன்மை உடையவர்களாகத் திகழ்கிறார்கள். அவனின் கவலைக்கு முக்கிய காரணமே ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் நிலை உணராதவர்களாக இருப்பது தான். தனித்தன்மையுடன் திகழும் மனிதன் தங்களது தனித்தன்மைகளை உணர்ந்து தங்களது திறமைகளை யாரும் திருட முடியாது என உணர்ந்தாலே கவலை தீரும். அதனைப் பாரதியார்,

“கவலைப்படுதலே கருநரகம்மா!

கவலையின்றிருத்தலே முக்தி.”

(விநாயகர் நான்மணிமாலை, ப.128)

கவலையுடன் வாழ்வது கடும் நரகத்தைப் போன்றது கவலையின்றி மகிழ்ச்சியாக வாழ்வது முக்தி என்கிறார். பார்த்த பொருள்கள் அனைத்திலும் பற்றுக் கொள்ளும் மனதை அதன் வழியில் செல்ல விடாது, ஒருநிலைப்படுத்துபவனே உலகில் உள்ள துன்பங்களிலிருந்து விடுபடுவான். அதனை இடைக்காட்டுச் சித்தர்

“மனமென்னும் மாடு அடங்கின்

தாண்டவக்கோனே – முத்தி

வாய்த்ததென்று எண்ணோடா

தாண்டவக்கோனே.”

(சித்தர் பாடல்கள், இடைக்காட்டுச் சித்தர், தாண்டவக்கோன்
கண்ணிகள், ப.317)

என்னும் வரிகளில் மனம் என்பதை மாட்டிற்கு ஒப்பாகக் கூறுகிறார். மனம் மாட்டைப் போன்றது. ஒரு நிலையில் இருப்பதில்லை அவ்வாறு செல்வதால் எந்த ஒரு பயனும் கிடையாது. அதே மாட்டை மாடு மேய்ப்பவர் பிடித்து ஓரிடத்தில் கொண்டு அதனைப் பராமரிக்கும் போது மாடு மனிதர்களுக்குப் பயன் தருவதாக உள்ளது. பலவாறாகச் செல்லக்கூடிய மனதையும் அதன் போக்கில் செல்லவிடாது அதனை ஒரு நிலைப்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு ஒருநிலைப் படுத்துவதே உலக துன்பங்களில் இருந்து விடுபட்டுக் கவலையின்றி வாழ்வதற்கான வழி என்கிறார். தான் யார் என்பதை உணர்ந்து. தனக்கான தனித்தன்மை என்ன என்பதைத் தெரிந்துஇ நமக்கான திறமைகளை யாரும் களவாட முடியாது என்று இருத்தலே கவலையைப் போக்குவதற்கான வழியாகும்.

கோபம்

கோபம் என்பது நமக்கு தெரிந்த ஒருவர் தவறு செய்யும் போதோ அல்லது நமக்குப் பிடிக்காத ஒரு செயலை ஒருவர் செய்யும் போதோஇ தங்களது கருத்தை பிறர் ஏற்காத போதும், அதனை அவர்களிடம் சேர்க்க எடுக்கும் முயற்சியின் போதும் கோபம் அடைகிறோம். அதனை ஆசிரியர்,

“நம் மீது நாமே கோபப்படுகையில்

அடுத்தவர் மீது அதைத் திசைதிருப்ப

எடுக்கும் முயற்சியை கோபமாய் வெளிவரும்

.....

கையாலாகாதவர்கள் கோபம் கொள்வதும்

கைதேர்ந்தவர்கள் அமைதி காப்பதும்

அன்றாடம் நடக்கும் இயல்பான நிகழ்வு.”

(தரிசனம் ப.41)

மேற்கண்ட வரிகளில் கையாலாகாதவர்கள் என்பவர்கள் தன் வேலையை தானே செய்து கொள்ளாதவர்கள் அல்லது பிறர் ஒரு வேலையை சொல்ல அதனை அவர்கள் செய்யாது அந்த வேலையை மற்றொருவரிடம் சொல்லுபவர்கள் என்கிறார். அவர்களிடம் கோபம் ஏற்படுகிறது. கைதேர்ந்தவர்கள் என்பவர்கள் தன் வேலையை தானே செய்பவர்களும் தனக்கு மேல் உள்ள அதிகாரிகள் சொல்லும் வேலையை செவ்வனே செய்பவர்கள் ஆவர். அவர்கள் பிறரிடத்தில் கோபம் கொள்வதில்லை.

தன் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி தான் யார் என்பதை உணர்ந்தவர்களும் பிறருக்கும் நன்மை தரும் செயல்களைச் செய்து வாழ்பவர்கள் கோபப்படுவதில்லை. மாறாக மனதை ஒருநிலைப்படுத்தாதவர்களும் தான் யார் என்பதை உணராதவர்களும் தன்வேலையைத் தானே செய்யாதவர்களும் கோபப்படுபவர்களாக உள்ளர்.

கோபம் அடையும்போது அதன் வெளிப்பாட்டை ஒரு சிலர் மெய்ப்பாடுகளால் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். ஒரு சிலர் அதனை வெளிப்படுத்தாது தன் நிலையிலேயே கோபம் கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு வகையில் கோபத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். பாரதியார் தன் மக்கள் அடிமைகளாகக் கிடப்பதைக் கண்டு கோபமடைகிறார். அதனை,

“நெஞ்சு பொறுக்குதிலையே -இந்த

நிலைகெட்ட மனிதரை நினைத்துவிட்டால்.”

(பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலைமை, ப.33)

என்னும் வரிகளில் மக்கள் அடிமையாகக் கிடக்கிறார்கள் அதனை நினைக்கையில் தனது நெஞ்சம் பொறுக்கவில்லை என தன்னுடைய எண்ணத்தை எழுத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் தங்களது சொல்லைக் கேட்காத போது கோபம் அடைவர் என்பதை, ‘வைக்கோல் கன்று’ என்னும் கதையில் பொன்னன் என்பவன் பண்ணையில் பணி புரிந்து வந்தான். அவறது மகன்களை பண்ணையார் நகரத்திற்கு அனுப்பி படிக்க வைக்கிறார். படிப்பை முடித்த பிறகு கிராமத்திற்கு வருகிறார்கள். கிராமச் சூழலும்

தன்னுடைய தந்தையின் வேலையும் அவர்களுக்குப் பிடிக்காததால் இ தனது தந்தையை நகரத்திற்கு அழைக்கிறார்கள். அதற்குப் பொன்னன் “நாய்களே! வெளியே போங்கடா! நன்றி கெட்ட ஜென்மங்களே! இந்த உயிர் பண்ணையார் காலடியில் தாண்ட பிரியும். உங்கள் மாதிரி வீட்டுக்குப் பாதகம் நெனைக்கிறவன் இல்ல நானு. அனாதையா ஒரு வேளை சாப்பாடு கேட்டு வந்த எனக்கு வாழ்க்கையே அமைச்சிக் கொடுத்த தங்கமானவரு அவரு” (வைக்கோல் கன்று, ப.96) என்று கோபத்தில் சொல்கிறார். தனக்கு பிடிக்காத செயல்களைப் பிறர் செய்யும் போது கோபம் ஏற்படுகிறது.

கோபத்தை தவிர்க்கவழி

கோபம் கொள்ளாமையே மனிதன் மகிழ்ச்சியாக வாழ வழி. அதனை இடைக்காட்டுச்சித்தர், மனித மனதில் ஒரு பாம்பு உள்ளது. அந்தப் பாம்பு எது தெரியுமா? அதுதான் கோபம், வெகுளி, ஆத்திரம் என்று சொல்லப்படும் நச்சுப்பாம்புகள். அதை நம் உள்ளத்திலே வாழ விடக் கூடாது அதை மாண்டு மடியச் செய்திட வேண்டும். அந்தப் பாம்பு மடிந்தால்தான் செத்துப் போனால் தான் நாம் நினைப்பதெல்லாம் நிறைவேறும்;;; கைகூடும் சித்தியாகும். ஆகையால் அந்தச் சினம் என்னும் பாம்பை அடித்துக் கொண்டு தூக்கி எறிந்து விடு என்பதை,

“சினமென்னும் பாம்பிறந்தால்

தாண்டவக்கோனே

யாவும் சுத்தி என்றே நினையேடா

தாண்டவக்கோனே”

(சித்தர் பாடல்கள், இடைக்காட்டுச் சித்தர், தாண்டவக்கோன் கண்ணிகள், ப.317)

மேற்கண்ட வரிகளில் மனிதன் அவனிடம் உள்ள கோபத்தைத் தூக்கி எறிய வேண்டும் என்கிறார். தனக்கு பிடிக்காத செயல்களைப் பிறர் செய்யும் போது கோபம் ஏற்படுகிறது. தங்கள் குழந்தைகள் தவறு செய்யும் போது பெற்றோர்கள் கோபப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு பல்வேறு காலங்களில் கோபம் ஏற்பட்டாலும் தான் யார் என்பதை உணர்வதும் மண்ணில் ஏன் படைக்கப்பட்டோம் என்பதை உணர்ந்து தன் வேலைகளைத் தானே செய்து உலகைக் காண்பதே கோபத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழியாகும்.

உணர்வில் உள்ளது சுவை

மனிதர்கள் உண்ணும் உணவிற்கும் அவர்களின் நடத்தைக்கும் தொடர்பு உண்டு. ஒருவர் உண்ணும் உணவினைப் பொருத்து அவரின் அன்பு, கோபம், பாசம் போன்றவை வெளிப்படுகின்றன. நாள்தோறும் சமைப்பதற்குத் தேவையான பொருட்கள் ஒன்றுதான். ஆனால் நாம் ஒவ்வொரு நாளும் உண்ணும் உணவின் சுவை ஒவ்வொரு விதமாக அமைகிறது. தினந்தோறும் சமைப்பவர்கள் ஒருவரே என்றாலும் சுவையில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் சமைப்பவர்களின் உணர்வினைப் பொருத்து சுவையும் மாறுபடுகிறது. அதனை இறையன்பு தரிசனம் என்னும் கவிதையில்,

“உணவில் இல்லை ருசியின் அளவு

உணர்வில் உள்ளது சுவையின் சூட்சுமம்.”

(தரிசனம், ப.77)

என்னும் வரிகளில் உணவின் சுவை சமைப்பவரின் உணர்வின் தன்மையைப் பொருத்து உள்ளது என்கிறார். உணவு சமைக்கும் போது சமைப்பவர்கள் தனது உணர்வினைச் சமையலில் இருக்குமாறு சமைக்க வேண்டும். அவ்வாறு சமைக்கும் போது உணவு சுவையுடையதாக இருக்கும். ஒவ்வொருவரின் உணர்வைப் பொருத்து சுவையின் தன்மையும் மாறுபடுகிறது.

உணர்வைப் பற்றிச் சொல்லும் சேக்கிழார் சேரியில் பிறந்த நந்தனார் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் நாள்தோறும் உழைத்தால் மட்டும் இரவு உணவிற்கு வழி என்ற நிலையில் பகல் முழுதும் கருவிகளுக்கு வார்க்கட்டும் தொழிலை மேற்கொண்டார் என்கிறார். அவருடைய உடல் இத்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவரின் மனம் சிவபெருமானிடம் இருந்தது என்பதை,

“பிறந்து உணர்வு தொடங்கியபின்

.....

அறம்புரி கொள்கையரையை

அடித்தொண்டின்நெறிநின்றார்.”

(பெரியபுராணம், பாடல்.1057)

மேற்கண்ட வரிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார். நந்தனார் சிவபெருமானிடம் கொண்ட பற்றின் காரணமாக சிவபாதம் அடைந்தார். அதனைப் போன்று மனிதர்களின் உணர்வைப் பொருத்து அவர்களின் செயல்கள் அமைகின்றன. ஒரு மனிதன் ஒரு செயலை மேற்கொள்ளும் போது அதனுடன் ஒன்றி உணர்வுப்பூர்வமாகச் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செயலை மேற்கொள்ளும் போது அச்செயல் வெற்றியடையும்.

பசி

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்று உணவு. பெரும்பான்மையான மக்கள் உணவு கிடைத்தால் போதும் என்று உழைக்கிறார்கள். ஒருசில மக்கள் ஒருவேளை உணவுக்கே வழியில்லாது வாழ்கிறார்கள். ஒரு வேளை உணவு கிடைத்தால் போதும்;;, ஒரு நாள் பசியைப் போக்கி விடலாம் என்று வாழ்பவர்களும் காணப்படுகிறார்கள். ஒரு நாடு மேன்மையடைய வேண்டுமெனில் அந்நாட்டில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் பசியில்லாது வாழ வேண்டும். உணவு கிடைக்காத நாட்டில் வாழும் மக்கள் பல்வேறு துன்பங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். பசியற்ற நாடு மேன்மைதன்மை உடையதாகத் திகழும். மனிதனின் நடத்தைகளை மாற்றும் ஆற்றல் பசிக்கு உண்டு. பசியால் தவிக்கும் மனிதன் தன் பசியைத் தீர்க்க பல்வேறு செயல்களை மேற்கொள்கிறான். அவ்வாறு அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை நரகம் என்பதை இறையன்பு

“பசி அவர்களது நரகம்,”

(பூபாளத்திற்கொரு புல்லாங்குழல், ப.6)

என்னும் வரிகளில் பசியுடன் வாழும் மனிதர்களின் நிலைமை நரகத்திற்கு ஒப்பானது என்கிறார். பசியை விட ஒரு மனிதனுக்குத் துன்பமானது வேறு எதுவுமில்லை.

பசியுடன் வாழும் மனிதர்களுக்குத் தன் பசியைப் போக்குவதற்கான உணவு கிடைத்து விட்டால், அந்த உணவே அவர்களுக்குச் சொர்க்கம் என்பதை இறையன்பு,

“உணவு சொர்க்கம்.”

(பூபாளத்திற்கொரு புல்லாங்குழல், ப.26)

என்கிறார். உணவு கிடைத்தாலே போதும் அவர்களிடம் தேவையற்ற கவலைகள் இருக்காது. அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வார்கள். உணவில்லாமல் மக்கள் வாழ்வது நரகத்தைப் போன்றது. ஒரு மனிதன் வாழ்வில் பசியில்லாது வாழ்வதைப் போன்று வேறு எதுவும் இல்லை. அதுவே சொர்க்கம் என்பதும் வெளிப்படுகிறது.

உணவில்லையெனில் உயிர்கள் இல்லை. உயிர்கள் இல்லையெனில் உலகம் இல்லை. எல்லா வேலைகளும் வயிற்றுக்காக தான். போதிய உணவினைப் பெற்று வாழும் மக்களிடம் நாகரிகம் அமைதி, அன்பு இன்பம் என அனைத்தும் காணப்படும். இந்த உண்மையை தமிழ் மக்கள் என்றும் கடைப்பிடித்தவர்களாக திகழ்ந்துள்ளனர். அதனை பாரதிதாசன் 'உலகம் உண்ண உண்' என்கிறார். உணவு அருந்துவதற்கு முன்பு உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் உணவு கொடுத்து அவர்களின் பசியைப் போக்கிய பிறகு உணவு உண்ண வேண்டும் என்கிறார்.

சேர மன்னர்களின் ஒருவர் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன். சேரமான் என்பது அவர்களின் குடிப்பெயர், பெருஞ்சோறு என்பது சிறப்புப் பெயர், உதியன் என்பது இயற்பெயர், சேரலாதன் என்பது பட்டப்பெயர், அனைவருக்கும் உணவு கொடுத்தவர் ஆதலால் உதியன் என்ற பெயர் செஞ்சோற்று உதியன் என்று ஆயிற்று என புறநானூறு தமிழர் நாகரிகம் என்ற நூலில் (ப.151) சாமி சிதம்பரனார் குறிப்பிடுகிறார்.

அவருடைய காலத்தில் நாட்டில் பஞ்சமில்லை. பட்டினியில்லை, வறுமையில்லை அனைத்து வசதிகளையும் பெற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் மக்கள் வாழ்ந்தனர். நாட்டை ஆளும் தலைவர்களுக்கு முக்கியமான ஒன்று தன்னுடைய நாட்டில் வாழும் மனிதர்கள் அனைவருக்கும் உணவினைக் கொடுத்து பசி இல்லாது வாழ வழி செய்வதாகும்.

ஒருவனுக்குப் பசிப்பிணி ஏற்படும் போது அவனிடம் உள்ள நற்குணங்கள் அனைத்தும் பறந்து போகும் என்பதை ஓளவையார்

“மானம், குலம் கல்வி, வண்மை அறிவுடைமை

தானம் தவம் உயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின்

கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் பத்தும்

பசிவந்திடப் பறந்து போம்”

(நல்வழி, ப.26)

மேற்கண்ட வரிகளில் ஒரு மனிதனின் நற்குணங்களும் பசி ஏற்பட்டால் பறந்து போகும் என்கிறார். சமுதாயத்தில் பசியால் வருந்துபவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து அனைவரும் பசி இல்லாது வாழ வழிசெய்ய வேண்டும் என்பதைப் பாரதியார்,

“தனி யொருவனுக்கு உணவில்லையெனில்

ஜெகத்தினை யழித்திடுவோம்”

(பாரத சமுதாயம், ப.31)

என்னும் வரிகளில் அனைவரும் உணவினைப் பெற்று வாழ வேண்டும். தனி ஒரு மனிதனுக்கு உணவு கிடைக்கவில்லை எனில் மனிதர்களாக வாழ்வதில் பயனில்லை என்கிறார்.

மனிதன் பசி ஏற்படும் போது உணவு அருந்துகிறான். ஒரு சிலர் பசி ஏற்படாவிட்டாலும் உரிய நேரம் வந்தவுடன் உணவு அருந்துகிறார்கள். அவ்வாறு உணவு அருந்துபவர்களுக்கு உணவின் ருசி தெரிவதில்லை. மாறாக பசித்தபோது உணவு அருந்துபவர்களுக்குத் தான் உணவின் ருசி தெரியும் என்பதை ஆசிரியர்

“பசிக்கும் அளவைப் பொருத்தே

உணவின் ருசியும் விளங்கும்.”

(தரிசனம், ப.77)

என்னும் வரிகளில் பசியைப் பொருத்துத் தான் உணவின் ருசி இருக்கும் என்கிறார். ஒரு நாள் உணவு அருந்தாது இருந்து அடுத்த வேலை உணவு அருந்துகிறோம் என்றால் அப்போது உணவின் உன்னதம் தெரியும்.

பசியைப் பற்றி வள்ளலார் யோசித்ததைப் போல வேறு யாரும் யோசித்திருக்க முடியாது. “பசியினால் துன்பப்படுகிறவர்கள் ஆகாரத்தைக் கண்ட காலத்தில் அடைகின்ற சந்தோசமும், தாய் தந்தை, பெண்டு, பிள்ளை, காணி, பூமி, பொன், மணி முதலானவைகளைக் கண்ட காலத்திலும் அடையார்களாயின். ஆகாரம் உண்ட காலத்தில் உண்டாகும் சந்தோசம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும். ஆதலால் அந்த ஆகாரத்தின் சொரூப ரூப சுவாவங்களும் கடவுளின் ஏகதேச சொரூப ரூப சுவாவங்களாகவே அறியவேண்டும்.” (திருவருட்பா உரைநடை பகுதி, ப.122)

ஒருவன் உற்றார்களைக் கண்டால் அடையும் இன்பத்தை விட பசியால் வாடும் போது உணவு கிடைத்தால் அவன் அடையும் இன்பம் அதிகம் என்கிறார்.

பசியால் வருந்துபவர்களைக் கண்ட வள்ளலார் அவர்களுக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்று சத்திய தரும சாலையை ஏற்படுத்தினார். அன்று முதல் இன்று வரை நூற்றி நூற்றத்து ஏழு ஆண்டுகளாக ஒரு நாள் ஒரு பொழுதுகூட தடைபடாது வருடம் 365 நாடும் நாள்தோறும்

நண்பகல் இரவு ஆகிய இருவேளையும் நூற்றுக்கணக்கான ஏழைகளுக்கு உணவளிக்க பெறுகிறது. எந்நேரமும் கேழ்வரகுக் கூழ் வார்க்கப் பெறும். மாதப்பூச நாள்களிலும் விழாக்காலங்களிலும் உணவுகள் கொள்வோர் எண்ணிக்கை மிகுதியாகும். தைப்பூசத் திருவிழாவின் போது ஏழைகளையன்றி வழிபாட்டுக்கு வரும் பலரும் பல்லாயிரக்கணக்கில் உணவு அருந்துகிறார்கள் என்கிறார் ஊரன் அடிகள். ஆகையால் நாட்டில் பசி என்பது இன்னும் போகவில்லை என்பது வெளிப்படுகிறது. பசியைப் போக்க வேண்டும். அதனை விட நன்மை பயப்பது வேறொன்றுமில்லை என்பதை வள்ளுவர்,

“ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை

மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.”

(குறள்.225)

தவத்தை மேற்கொள்பவரின் ஆற்றல் பசியைப் பொறுத்துக் கொள்வதாகும். அதனை விட ஒருவர் பசியால் வாடும் போது அவருக்கு உணவு கொடுத்தல் என்பது அதைவிட நன்மை பயக்கும் என்கிறார்.

‘உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே’ என்கிறது மணிமேகலை. உணவு கொடுத்து பிறர் பசியைப் போக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துதற்காகவே எழுதப்பட்ட காப்பியமாகும்.

மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு உணவு அவசியம். ஒரு சில மனிதர்களுக்குத் தேவையான உணவு கிடைக்கிறது. ஒருசிலருக்குப் போதிய உணவும் கிடைப்பதில்லை. அவ்வாறு உணவு கிடைப்பவர்கள் பிறருடைய பசியைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள, அவ்வப்போது பசியுடன் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு பசியுடன் இருந்தாலே பிறரின் பசி தெரியும் என்பதை

“அவ்வப்போது பசியுடன் இருந்தால்

ஏழ்மையைப் பற்றிய நிலைமை தெரியும்

விரதம் என்பது மானுடம் செழிக்க

மற்றவர் பசியை மனமும் அறிய”

(தரிசனம், ப.78)

என்னும் வரிகளில் மனிதர்கள் பசியைப் பற்றி அறிய அவ்வப்போது விரதம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதன் பயனாக அவர்களின் உடல் வலிமை பெறுவதுடன் பிறர் எவ்வாறு பசியுடன் இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்கிறார்கள். அதன் பயனாக பசியுடன் இருப்பவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கிறார்கள்.

உண்ணும் ஒவ்வொரு பருக்கையும் உயிர் வாழ்வதற்கு அவசியம் என்பதை உணர்ந்து உணவு அருந்த வேண்டும். மனிதர்களின் எண்ணம் எல்லாம் நன்றாக உணவு அருந்த வேண்டும் என்பதே. அதனை இறையன்பு,

“அவலம் அனைத்தும் கவளம் குறித்தே

வயிற்றை நிரப்பும் கவலை குறித்து

உழைப்பைப் பற்றிய உள்ளுணர்வெல்லாம்”

(தரிசனம். ப.77)

என்கிறார்;. நன்றாக ஒரு வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும், அதன் பயனாக ஊதியம் பெற வேண்டும், அதனைப் பயன்படுத்தி நன்றாக உணவு அருந்த வேண்டும் என்பது மனிதர்களின் எண்ணமாகவும் உணர்வாகவும் இருக்கிறது.

உலக இயக்கம்

உலகில் எத்தனையோ மனிதர்கள் ஒருவேளை உணவு இல்லாது வாடுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு சிலர் தனக்கு உணவு கிடைத்தால் போதும் பிறருக்கு உணவு கிடைக்காவிட்டால் என்ன? என்று உணவு அருந்துகிறார்கள். அவர்கள் சுயநலத்தை தன்வயப்படுத்தியவர்கள் என்பதை கீழ்க்காணும் வரிகளில் ஆசிரியர்,

“எத்தனை மனிதர் பட்டினி கிடப்பினும்

ஓரங்குலம் வயிறும் காலியின்றி

நிறைப்பது ஒன்றே கடமையென்று

சுய நலம் காக்கும் விசமிகள் உண்டு

பாதி உணவு மட்டும் உண்டு

மற்றவற்றை அடுத்தவர்களுக்களிக்கும்

மகத்துவம் கொண்டவர்கள் மகானவர்

ஈட்டிய பணத்தை செலவழித்து

ஊட்டச் சத்தைப் பிறர்க்கணிப்பவர்கள்

இருப்பதால்தான் உலகம் சுழலும்.”

(தரிசனம், ப.79)

என்னும் வரிகளில் தனக்குக் கிடைக்கும் உணவை ஒரு வேளை உண்டு மறுவேளை பிறருக்குக் கொடுப்பவர்கள் மகான்கள் என்கிறார். நான் ஒரு வேளை உணவு அருந்துகிறேன். ஒருவேளை உணவுகூட கிடைக்காதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தவர் விவேகானந்தர். தான் வேலைக்குச் சென்று சம்பாதித்த பணத்தைக்கொண்டு பசியால் வாடுபவனுக்கு உணவு வழங்குபவர்கள் இருப்பதால்தான் உலகம் சுழலுகிறது. அதனை ஔவையார்,

“அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும், “இனிது” எனத்

.....

தமக்கு என முயலா நோன் தாள்இ

பிறர்க்கு என முயலுநர் உண்மை யானே.”

(புறம், பா.182)

என்னும் வரிகளில் மனிதனுக்குத் தனித்து உண்ணும் பழக்கம் இல்லை. அமிழ்தமே என்றாலும் தெய்வத்தாலோ அல்லது தான் செய்த தவத்தாலோ கிடைத்தாலும் அதனை இனிது என தனித்து உண்ணுவதை விரும்பமாட்டார்கள். அத்தகைய தன்மை கொண்டவர்களும், தமக்குக் கிடைத்தால் மட்டும் போதாது பிறருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று கருதும் சான்றோர் இருப்பதால்தான் உலகம் இயங்குகிறது.

வறுமையுற்ற நிலையில் இருந்தபோது தங்களுடைய உணவிற்காக வைத்திருந்த அரிசியைப் பறவைகளுக்கு எடுத்துப் போட்டவர் பாரதியார். ஒரு மனிதனிடம் பல்வேறு குணங்களை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் உணவிற்கு உண்டு. உணவு கிடைக்காத போது மனிதன் தவறு

செய்ய துணிகிறான். ஆகையால் பசியுடன் வாழும் மனிதர்களுக்கு உணவு கொடுத்து பசியைப் போக்குதலும் தன்னலம் அற்றவர்களாக இருப்பதும் பசியைப் போக்குவதற்கு உண்டான வழி.

முடிவுரை

இன்றைய அவசர உலகில் பல்வேறு பணிச்சுமையும் பொறுப்புகளும் மனிதனை அமைதி இழக்கச் செய்வதாய் உள்ளன. மனிதன் தான் மேற்கொள்ளும் பயணங்களால் பல்வேறு அனுபவங்களையும் வாய்ப்புகளையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதுபோல தன் அகம் (மனம்) சார்ந்த பயணம் மேற்கொள்ளும்போது நம்மில் உள்ள குறைகளை அறிந்து கொண்டு, அதைப் போக்குவதற்கும், நிறைவாழ்வு வாழ்வதற்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை உணரமுடிகிறது. மனிதன் கவலையைப் போக்கிக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகளைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் சினம் என்பது ஒருவரின் வாழ்க்கையை மாற்றி அமைக்கும் வல்லமை கொண்டது. அத்தகைய சினத்தை தவிர்க்க வேண்டிய வழிமுறைகள். மனிதனின் பசி என்னும் பிணியை அறவே அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்ற வாழ்வியல் சிந்தனைகளை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

துணைநூல்பட்டியல்

1. வெ.இறையன்பு - தரிசனம் விஜயா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர் - 641001. முதல் பதிப்பு 2018.
2. வெ.இறையன்பு - பூபாளத்திற்கொரு புல்லாங்குழல், விஜயா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர் - 641001. முதல் பதிப்பு 2018.
3. ஓளவை அருள் - பாரதியார் பதில்கள் நூறு, ஸ்ரீராம் பாரதி கலை இலக்கிய கழகம், தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018
4. சுப்பிரமணிய முதலியார் சி.கே (உ, ஆ) - பெரிய புராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணம் கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம் முதல் பதிப்பு - 1937
5. துரை தண்டபாணி (உ.ஆ) - நீதி நூல்கள், உமா பதிப்பகம், பழைய எண் 171, பவளக்காரத் தெரு, மண்ணடி சென்னை 600 001, 17ஆம் பதிப்பு மே 2014 மூ.ப 1996
6. ஊரன் அடிகள் (ப,ஆ) - திரு அருட்பா, சமரச சன்மார்க்க ஆராய்ச்சி நிலையம் சமயபுரம் அஞ்சல், திருச்சிராப்பள்ளி, முதல் பதிப்பு - 1972

7. சுப்பிரமணியன் ச. வே (ப,ஆ) - பன்னிரு திருமுறை, மணிவாசகர் பதிப்பகம் சென்னை 600 108, இரண்டாம் பதிப்பு 2009
8. சுப்பிரமணிய முதலியார் சி,கே (உ, ஆ) - பெரிய புராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணம், காவைத் தமிழ்ச் சங்கம், முதல் பதிப்பு - 1937, முதல் பதிப்பு ஜூலை 1983
9. துரை தண்டபாணி (உ.ஆ) - நீதி நூல்கள், உமா பதிப்பகம், பழைய எண் 171, பவளக்காரத் தெரு, மண்ணடி சென்னை 600 001, 17ஆம் பதிப்பு மே 2014 மூ.ப 1996

References

1. V. Iraiyanpu - Darshanam Vijaya Publishing House, Coimbatore - 641001. First Edition 2018.
2. V. Iraiyanpu - Boopalathilkoroo Phullankuzhal, Vijaya Publishing House, Coimbatore - 641001. First Edition 2018.
3. Olavai Arul - Bharathiyar Thippagal Noor, Sriram Bharathi Kalai Illakiyar Kagam, Teynampet, Chennai - 600 018
4. Subramania Mudaliar C, K (U, A) - Periya Puranam Ennum Thirutondar Puranam Kowaid Tamil Sangam First Edition - 1937
5. Durai Dandapani (U.A) - Neethi Nuvalgal, Uma Publishing House, Old No. 171, Pavalakarath Street, Mannadi Chennai 600 001, 17th Edition May 2014 BC 1996
6. Ooran Adigal (P, B) - Thiru Arutpa, Samarasa Sanmarka Research Institute Samayapuram Post Office, Tiruchirappalli, First Edition - 1972
7. Subramanian S. V (P, B) - Panniru Thirumurai, Manivasagar Publishing House Chennai 600 108, Second Edition 2009
8. Subramanian Mudaliar C, K (U, B) - Periya Puranam Ennum Thirutonda Puranam, Kawaith Tamil Sangam, First Edition - 1937, First Edition July 1983
9. Durai Dandapani (U.A) - Neethi Nubolgal, Uma Publishing House, Old No. 171, Pavalakarath Street, Mannadi Chennai 600 001, 17th Edition May 2014 BC 1996.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

How does the Silappadhikaram depict the Pandya king and his reign?

Dr. A. Anandhi

Assistant Professor, Tamil Department, V.V. Vaniyapperumal Women's College
Virudunagar 626001.

ABSTRACT

Since "Silappathikaram" serves as a historical dramatic poem, it contains many observations regarding the social structure of the people of that era. According to the notion that literature acts as a mirror reflecting the times, the Madurai Kandam vividly illustrates the way of life of the people during that period. Just as Madurai thrived with all its prosperity two thousand years ago, it continues to stand strong today without diminishing its status. The aim of this article is to examine the qualities of the noble Velanjai, mentioned in Silappathikaram, his governance, and the consequences arising from the failure of the Pandyan justice system.

ARTICLE INFO

Received : 01 Dec 2024
Revised : 04 Dec 2024
Accepted : 01 Jan 2025

KEYWORDS

Silappathikaram, *Pandiya King, Depict*

சிலம்பு காட்டும் பாண்டிய மன்னனும் ஆட்சியும்

முனைவர் ஆ.ஆனந்தி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, வே.வ.வன்னியப்பெருமாள் பெண்கள் கல்லூரி, விருதுநகர் 626001.

முன்னுரை

சிலப்பதிகாரம் வரலாற்று நாடகக் காப்பியமாக இருப்பதால் அதில் அக்கால மக்களின் சமூக அமைப்பு குறித்துப் பல கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இலக்கியம் காலம் காட்டும் கண்ணாடி என்பதற்கேற்ப மதுரைக் காண்டம் அக்கால மக்களின் வாழ்வியலை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. மதுரை மதுரை அன்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எல்லா நலன்களும் பெற்று விளங்கியது போன்றே இன்றும் தன் நிலையில் தாழாது உயர்ந்தே உள்ளது.

அத்தகைய மதுரையில் சிலம்பில் குறிப்பிடப்படும் நெடுஞ்செழியனின் பண்பு நலன், அவனது ஆட்சிமுறை, பாண்டியன் நீதி தவறியதால் விளைந்த விளைவு ஆகியவற்றை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மதுரையும் சிலம்பும்

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளொடு முன்தோன்றிய மூத்த குடி' என்ற சிறப்புக்குரியது நம் தமிழ்க்குடி. இத்துணைத் தொன்மை வாய்ந்த தமிழ்ப் பெருங்குடியினர் வாழும் பகுதியே 'தமிழ்நாடு' எனப்பட்டது. அதில் ஒரு பகுதியாக மதுரை காணப்படுகிறது.

மதுரை மாநகரம் காலத்தால் பழமையானது. தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழர் நாகரிகம் ஆகியவற்றின் நிலைக்களனாய் இருந்து வருகின்றது. மதுரை மாநகர் செம்மையாகக் கட்டமைக்கப்பட்டதாகும். மதுரையில் தாமரை மலரின் அக இதழ்களைப் போன்று தெருக்கள் அழகுற அமைந்துள்ளன. அவ்விதழ்களின் நடுவே

உள்ள மொட்டைப் போன்று நகரின் நடுவில் ஆலவாய் அண்ணல் கோயில் உள்ளது. மதுரை கோயில் நகரம் வன்றும் திருவிழா நகரம் என்றும் கூறும் சிறப்பிற்குரியது. மதுரையின் சிறப்பைப் பலரும் அறியும் வண்ணம் தென்றல் காற்று வீசுவதை,

"புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பின்

பொதியில் தென்றல் போலாது ஈங்கு

மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்" 1

என்கிறார் இளங்கோவடிகள்.

மூவேந்தரின் சிறப்பு

இமய மலையின் உச்சியில் கயலமீன் சின்னத்தைப் பொறித்தவன் பாண்டியன். அதன் பக்கத்தில் சோழன் புலியையும் சேரன் வில்லையும் பொறித்தனர். பாரத நாட்டில் உள்ள பிற நாட்டு மன்னர்களும் தம் கட்டளையைக் கேட்டு நடக்கும்படி அரசாட்சி செய்த சிறப்பினை உடையோர் பாண்டியர். இப் பாண்டிய மன்னர்களின் பெருமையினை,

"கயல் எழுதிய இமய நெற்றியில்

அபல் எழுதிய புலியும் வில்லும்

நாவலம் தண்பொழில் மன்னர்

ஏவல் கேட்ப பார் அரசாண்ட..." 2

என்று இளங்கோவடிகள் புகழ்ந்துள்ளார்.

பாண்டியர் வரலாறு

பாண்டியர் பழந்தமிழ் நாட்டை ஆண்ட மூவேந்தர்களுள் ஒருவராவர். பாண்டியர் மதுரை உள்ளிட்ட தென் தமிழகத்தை ஆட்சி செய்தனர். எந்த ஒரு மன்னர் குலத்துக்கும் இல்லாத நெடிய வரலாறு பாண்டியர்களுக்கு உண்டு. இவர்களைப் பற்றிய வரலாறு புராணங்களாகவும், இலக்கியங்களாகவும் இருக்கின்றன.

பாண்டியர் ஆட்சியில் சிற்றூர் பல சேர்ந்து கிராம சபை உருவாக்கப்பட்டது. நிலம், கல்வி, மனை வைத்திருப்பவர் மட்டும் தான் ஊரவை உறுப்பினராக இருக்க முடியும். உறுப்பினர் பெருமக்கள் ஆளுங்கணக்கர் என்றழைக்கப்பட்டனர். பாண்டியர் சந்திர வம்சத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எனவும் வேப்பம் பூவை அணிந்தவர்கள் எனவும் கூறப்படுகின்றனர்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் குலம்

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் மரபில் தோன்றிய முன்னோர்களின் பெருமை சிறப்புமிக்கது. நெடுஞ்செழியனின் முன்னோனான தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டிய நெடுஞ்செழியன், புகழ் நிறைந்த நல்ல அமைச்சரோடு ஊழிக் காலமெல்லாம் பகைவர் தமக்கு அடிமைப்பட்டு நடக்கும்படியான உயர்ந்த செங்கோல் மரபில் தோன்றியவன். தமிழ் மன்னர்களாகிய சேர, சோழர்களோடு குறு நில மன்னர்களையும் வென்று, தனது செங்கோன்மையால் உலகில் அறம் நிலைபெறச் செய்தவன். நிலந்தரு திருவருள் பாண்டியன் எதனையும் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் கொண்டவனாக இருந்ததனை,

"முடிவளை யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென்று

இடியுடைப் பெருமழை எய்தா தேகப்

பிழையா விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப

மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன்" 3

என்ற பாடலடிகள் வழி அறியமுடிகின்றது. மேகத்தைத் தன கட்டுப்பாட்டில் வைத்து தன் நாட்டில் மழை பெய்யச் செய்து, விளைச்சல் பெருக்கி வளம் சுரக்க ஆண்ட பெருமை இப்பாண்டிய மன்னனையே சேரும். மேலும் பாண்டிய மன்னன் ஒருவன், இந்திரனின் வலிமையான ஆரத்தை தன் மார்பில் அணிந்து இருந்தான். தெற்கில் கடலால் அழிந்த நிலப் பகுதிகளுக்கு ஈடாக வட திசையில் உள்ள கங்கை ஆற்றையும் இமய மலையினையும் கைக் கொண்டான். பாரதத் திருநாட்டை ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்ட பெருமை பெற்ற தென்னவன் என்ற சிறப்பினை பெற்றான். இதனை,

"குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு
தென்திசை ஆண்ட தென்னவன்"⁴

என்ற பாடல் அடிகள் பதிவு செய்கின்றன. ஒருமுறை பாண்டிய குல மன்னன் ஒருவன் மீது இந்திரன் பொறாமை கொள்ள, பாண்டியன் வேலெறிந்து கடலை வற்ற வைத்து இந்திரனைத் தன் பாதம் பணிய வைத்தான். இத்தகைய சிறப்பு மிக்க சந்திர வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டதை,

"திங்கட் செல்வன் திருக்குலம் விளங்கச்
செங்கண் ஆயிரத்தோன் திறல் விளங்கு ஆரம்
பொங்கு ஒளி மார்பிற் பூண்டோன்"⁵

என்ற சிலப்பதிகாரக் கூற்றின் வழி அறிய முடிகிறது.

இம்மரபில் வந்த பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியன் சிறப்பிற்குரியவனாகவும், சிவபெருமானின் வழித்தோன்றலாகவும், பொதிகை மலைத் தலைவனாகவும் போற்றப்பட்ட வீர வேந்தனாக சிலம்பில் காட்டப்படுகிறான்.

மன்னனின் பண்பு நலன்கள்

பண்பு நலன் என்பது மனிதனின் ஆளுமைத் திறனை வளர்ப்பதாகும். அப்பண்பை என்றும் கைவிடாது அதை நல்ல செயல்களின் மூலம் காப்பது மனிதனின் கடமையாகும். நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலால் பிறருக்கும் தமக்கும் பயன்படும் செயல்பாடுகளை உடையவரது பண்பினை உலகத்தார் அனைவரும் போற்றுவர். ஆகையால் தான் வள்ளுவர்.

"முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறைஎன்று வைக்கப் படும்"⁶

என்கிறார். இக்குறள் வழி ஒரு நாட்டு மன்னன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். மு.வரதராசனார் "நீதிமுறை செய்து குடிமக்களைக் காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்களுக்கு 'தலைவன்' என்று தனியே கருதி மதிக்கப்படுவான்" என்று கூறுகின்றார்.

மன்னன் என்பவன் வெற்றியால் மட்டுமல்லாது தோற்றத்தாலும் பண்பு நலன்களாலும் அனைவராலும் போற்றத்தக்கவனாக விளங்கினான் என்பதை இலக்கியங்கள் பல எடுத்துரைக்கின்றன. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன், பொருநருக்கு கன்று பிடியோடு களிற்று யானைகளைக் கொடுத்தும் பொற்றாமரைப் பூவினைச் சூட்டியும் சிறந்த அணிகலன்களை மற்றவருக்குக் கொடுத்தும் சிறப்புப் பெற்றவன். அவன் தன் நண்பருடைய குடியைப் பெரிதும் உயர்த்துபவன். தன் சினத்திற்கு ஆளாகியோருடைய அரசரிமையை மாற்றுபவன். கொற்கை நகரில் வாழ்வோரால் மிகவும் விரும்பப்படுபவன் என்பதனை,

"நற்கொற்கையோர் நசைப் பொருந்"⁷

என்ற அடியால் உணரலாம்.

நிலம் தருகின்ற வளமான செல்வத்துடன் அருளாட்சி செய்வதைக் கடமையாக நினைத்து அதன்படி நடந்தவர்கள் பாண்டிய மன்னர்கள். அவர்களது சிறப்புப் பொருந்திய செங்கோலும் வெண்கொற்றக்குடையின் குளிர்ச்சியும் வெற்றியும் உலகம் முழுதும் பெருமையுடன் விளங்கும் தன்மையுடையன. மக்கள் பிழைப்பதற்காக வேற்று நாடு செல்வதை அறியாத அளவிற்கு வளம் மிக்க நாடாக மதுரையை ஆட்சி செய்தனர் பாண்டிய மன்னர்கள்.

அரசவை

வள்ளுவர்,

"இறைகாக்கும் வையகம் எல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்"⁸

என்னும் குறள் வழி, உலகத்தாரை எல்லாம் மன்னவன் காப்பாற்றி வருவான்; முன்ற தவறாமல் செங்கோல் செலுத்தி வந்தால் அதுவே அவனைக் காப்பாற்றி நிற்கும் என்கிறார். ஆகையால்தான் அறங்கூறு வையத்துடன் ஐம்பெருங்குழுவும் மன்னர்க்குத் துணையாக நின்று செங்கோலாட்சி சிறக்கச் செய்தமை புலப்படுகிறது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அவையிலும்,

"ஆசான் பெருங்கணி அறக்களத்து அந்தணர்
காவிதி மந்திரக் கணக்கர் - தம்மொடு
கோயில் மாக்களம் குறுந்தொடி மகளிரும்
ஓவியச்சுற்றத்து உரையவிந்து இருப்ப
காழோர் வாதுவர் கடுந்தேர் ஊருநர்
வாய்வாள் மறவர்"⁹

போன்ற ஆன்றோர் நிறைந்திருந்தனர்.

செங்கோன்மை

செங்கோல் ஆட்சியே நாட்டை ஆளுகின்ற மன்னனுக்குரிய தனிச்சிறப்பு மிக்க பண்பாகும். ஆகையால்தான் வள்ளுவர்,

"சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்துஒருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி"¹⁰

என்று கூறியுள்ளார். இவர் செங்கோலாட்சி குறித்த அதிகாரத்திற்கு 'நடுவுநிலைமை' என்ற பெயர் வைத்துள்ளார்.

பாண்டியர்களின் செங்கோன்மை அழியாப் புகழ் வாய்ந்தது. பாண்டியர் ஆட்சியில் மக்களுக்கு பாதுகாப்பு நிறைந்திருந்தது. கொடூர குணம் கொண்ட உயிரினங்கள் கூட தீங்குகள் செய்யாதிருந்தன. இவ்வாறு நல்லாட்சி செய்து மக்களைக் காத்து நின்ற பாண்டியரின் பெருமையை,

"கோள்வல் உளியமும் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வேங்கையும் மான்கணம் மறலா
அரவுஞ் தூரும் இரைதேர் முதலையும்
உருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோல தென்னவர் காக்கும் நாடென

எங்கணும் போகிய இசையோ பெரிதே"11

என்று சிலப்பதிகாரம் சுட்டுகின்றது. இதன்வழி, பாண்டிய நாடு பாதுகாப்பு நிறைந்த ஊர்; தன் எதிரில் வரும் விலங்குகளை கொல்லக்கூடிய கரடியும் கரையான் புற்றுகளைத் தோண்டாது; ஒளி பொருத்திய வரிகளை உடைய புலியும் மான் கூட்டத்தோடு பகைமை கொள்ளாது; பாம்பும் கொடிய தேவதையும் இரை தேடி அலையும் முதலையும் பிறகுக்குத் துன்பம் செய்யாது; கார் மேகத்தை ஊடுருவி உறுமும் இடியும் மக்களை வருத்தாது என்பதை உணர முடிகிறது. செங்கோல் ஆட்சி செய்யும் பாண்டிய நாடு இத்தகு சிறப்புடையதாய் இருந்துள்ளது.

மேலும் மதுரை மாநகரம் பாண்டியரது கோலின் செம்மையும் வேலின் வெற்றியும் சிறப்புற்று விளங்கிய இடமாக இருந்ததனை,

"நிலத்தரு திருவின் நிழல்வாய் நேமி
கடம் புணர் உருட்டும் கௌரியர் பெருஞ்சீர்க்
கோலின் செம்மையும் குடையின் தண்மையும்
வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய கொற்கை"12

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

நாட்டின் தலைவனான மன்னன் மக்கள் தவறு செய்யுமிடத்து ஆராய்ந்து தண்டிக்கும் தகுதி வாய்ந்தவன். ஆகையால் மன்னன் என்பவன் நடுநிலை தவறாத, ஒருசார்பு அல்லாத குணம் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாது மன்னனே தவறு செய்தால் அது மிகப்பெரிய குற்றுமாகும். இதனை பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் நன்குணர்ந்திருந்தான். அதனால் தான் தனது மாபெரும் தவற்றை உணர்ந்த அளவிலேயே,

"பொன்செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட
யானோ அரசன்; யானே கள்வன்
மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவல்
என்முதற் பிழைத்தது கெடுகயென் ஆயுள்"13

என்று கூறி மயங்கி விழுந்து இறக்கிறான்.

பாண்டியன் தனது தவறான நீதியால் வளைந்த செங்கோலைத் தம் உயிராகிய ஆதாரத்தைக் கொடுத்து நிமிர்த்தியமையை,

"வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது"14

என்று சேரன் செங்குட்டுவன் கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

இங்ஙனம் பாண்டியனின் ஆட்சியும் பண்பும் போற்றக் கூடியதாக இருந்தமைக்கு மாங்காட்டு மறையோனின்,

"தென்னவன் நாட்டுச் சிறப்பும் செய்கையும்
கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டேன்" 15

என்ற கூற்று அரண் செய்கிறது.

காவலும் கள்வரும்

நாட்டினை மிகச் சிறப்பாக ஆளுவதற்கு மன்னனின் படைபலம் முக்கியமானதாகும். மதுரையின் மதில்கள் பாதுகாப்பு நிறைந்து காணப்பட்டன. பலவகையான ஆயுதங்கள் அங்கிருந்தன. இதனை அடைக்கலக்காதை விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

ஊர்க்காவலர் மதுரை நகரத்தைக் காத்து வருவதால் ஊர் மக்கட்கு எவ்விதக் கவலையும் இல்லை. அதனால் ஒளி நிறைந்து அடங்கி அமைதியாக இருக்கும் கடலைப் போலப் படுக்கையில் இனிமையாகத் துயில் கொண்டனர். ஊர்க்காவலர்களின் சிறப்பை மதுரைக்காஞ்சி,

"வயக்களிறு பார்க்கும் வயப்புலி போல
துஞ்சாக் கண்ணர் அஞ்சாக் கொள்கையர்
அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையர் செறிந்த
நூல்வழிப் பிழையா நுணங்கு தேர்ச்சி
ஊர்க் காப்பாளர்" 16

என்றுரைக்கிறது.

இத்தகைய காவலர்கள் இருந்தும் மதுரையில் கள்வர்களும் நிறைந்து இருந்தனர். களவுத் தொழில் செய்யும் திருடர்கள், மந்திரம், தெய்வம், மருந்து, நிமித்தம், தந்திரம், இடம், காலம், கருவி என்ற எட்டையும் தங்களுக்குத் துணையாகக் கொண்டு உலவினர். அதற்குச் சிலம்பு பல சான்றுகளை நல்குகின்றது.

.முன்பொரு காலத்தில் திருடன் ஒருவன் பகல் வேளையில் வெளிநாட்டுத் தூதுவர் போல அரண்மனை மாளிகையில் இருந்து, இரவு வேளையில் பெண்ணைப் போல ஒப்பனை செய்து கொண்டு அரண்மனையில் நுழைந்து யாரும் காணா வகையில் இளவரசரின் அறைக்குள் சென்று வைர மாலையை எடுத்துச் சென்றான். இதனை,

"தூதர் கோலத்து வாயிலின் இருந்து
மாதர் கோலத்து வல்இருள் புக்கு
விளக்கு நிழலில் துளக்கிலன் சென்று ஆங்கு
இளங்கோ வேந்தன் துளங்கு ஒளிஆரம்" 17

என்ற பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

மற்றொரு நாள் மழைக்காலத்தில் இரவு வேளையில் இருள் தழ்ந்திருக்க. ஒருவன் நிலத்தைத் தோண்டும் உளியை உடையவனாகவும் கருத்த போர்வையை உடையவனாகவும் அணிகலன்களைத் திருட வேண்டும் என்ற ஆசையில் புலி போன்று நிற்க, துரத்திச் சென்ற வீரனால் அவனை எங்கு தேடியும் காண இயலவில்லை என்பதை,

"திருந்துவேல் தடக்கை இளையோன் கூறும்
நிலனகழ் உனியன் நீலத் தானையன்
கலன்நசை வேட்கையிற் கடும்புலிபோன்று
மாரிநடு நாள் வல்இருள் மயக்கத்து
ஊர் மடி கங்குல் ஒருவன் தோன்ற
கைவாள் உருவ என்னைவாள் வாங்க" 18 என்கிறது சிலம்பு.

இந்நிகழ்வுகள் வழி, இளங்கோவடிகள் மதுரையில் திறமையான காவலர்கள் இருந்தாலும் வல்லவனுக்கு வல்லவன் வையகத்தில் உண்டு என்பதற்கேற்பக் கள்வரும் இருந்தனர் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

தொகுப்புரை

1. குடிமக்கள் காப்பியம் என்ற சிறப்பிற்குரிய சிலம்பு மூவேந்தர் காப்பியமாகவும் அந்நாளைய அரசாட்சியை விளக்கும் வரலாற்றுப் பெட்டகமாகவும் உள்ளது.
2. மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த நகரமாக, குடிமக்கள் இடம் பெயர்தலை அறியாப் பெருமை கொண்டதாக மதுரை விளங்கியதை மதுரைக் காண்டம் நன்கு உணர்த்துகிறது.

3. சேர, சோழ, பாண்டியர் எனும் மூவேந்தர்களும் அந்நாளில் செங்கோலாட்சி புரிந்து வரினும் மதுரை பாண்டியர்களால் சிறப்புப் பெற்று பாண்டியர்களின் அடையாளமாகவே இன்று வரை இருந்து வருகிறது.
4. மதுரையை ஆண்ட பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் பெருமை மிக்க மரபிலே தொன்றி, சிறந்த வீரனாக செங்கோல் ஆட்சி புரிந்துள்ளான். நெடுஞ்செழியன் ஆட்சியில் பாதுகாவல் நிறைந்திருந்தது. பொருள் வளமும் மிகுந்திருந்தது.
5. விதியின் வலியால் பொற்கொல்லன் சொல்கேட்டு நீதி வழுவியதை அறிந்த நெடுஞ்செழியன் தவறை உணர்ந்து உடனே உயிரை விட்டான். பலியெனின் தாங்காத மனம் கொண்ட பாண்டியரின் ஆட்சித் திறம் இதன் வழி வெளிப்படுகிறது.
6. காவல் நிறைத்திருந்த மதுரையிலும் கள்வர்கள் இருந்ததனை மதுரைக் காண்டம் வழி அறியமுடிகிறது.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Cultural relations between Tamil Nadu and Korea

V. Bhuvana¹, Dr G. Amala Karthiga²

1.Full Time Research Scholar, Department of Tamil, Humanities and Science, Meenakshi Academy of Higher Education and Research (Deemed to be University), Chennai, Tamil nadu, India.

7092722668, bhuvanav_phd@maher.ac.in, <https://orcid.org/0009-0006-6282-0313>

2.Assistant Proffesor, Department of Tamil, Humanities and Science, Meenakshi Academy of Higher Education and Research (Deemed to be University), Chennai, Tamil nadu, India. 95668014986,

gamalakarhiga@maherfhs.ac.in, <https://orcid.org/0000-0002-2746-3035>

ABSTRACT

The ancient Tamil people lived a nomadic lifestyle. As a result, they migrated from one country to another and lived a sedentary lifestyle. Tamils are those who have lived in good relations with the ethnic groups in the country where they settled. Wherever they went, they greatly respected the language and culture of the people of that ethnic group. Similarly, the Tamils also embraced their language and culture in a mutually beneficial manner. History bears witness to all of this. Tamils, who lived a nomadic life, made their mark by traveling along the Silk Road, a maritime route from southern Tamil Nadu to Korea, for various reasons such as trade, earning wealth, and marriage. The Tamils who migrated there carried and adopted their language and culture with them. There is also room to believe that a new culture emerged from the fusion of two different languages and cultures. Even after centuries of Tamils settling in Korea, the traditions found in Tamil Nadu are similar to those of Korea. Even today, ancient traditions are recorded and documented in Tamil literature, which is folk literature. Folk literature, which depicts the lives of the people, in the form of traditional stories, proverbs, riddles, games, customs, beliefs and rituals, is a repository of the lives of the people of Tamil Nadu. The cultural similarities between the two countries, Tamil Nadu and Korea, can be seen through folk literature. This article presents data on the cultural similarities between the peoples of the two aforementioned countries through folk literature and other literary evidence as needed.

ARTICLE INFO

Received : 01 Dec 2024

Revised : 04 Dec 2024

Accepted : 01 Jan 2024

KEYWORDS

Ancient Tamil, Cultural Relationship, Korea, Tamilnadu, Culture, Gummi, Proverb, Kazharchikkaai games, Gonggi, Gangangsulley

தமிழகம் மற்றும் கொரியாவின் பண்பாட்டு உறவுகள்

வி. புவனா¹, முனைவர் க அமலா கார்த்திகா²

1.முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் மானுட அறிவியல், மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகம்) சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

2.தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் மானுட அறிவியல், மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகம்) சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பண்டையக் காலத்து தமிழ் மக்கள் நாடோடி வாழ்க்கை முறையினை வாழ்ந்தவர்கள். இதனால் ஒரு நாட்டிலிருந்து குடிபெயர்ந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு சென்று குடி அமரும் வாழ்க்கை முறையினை உடையவர்களாக வாழ்ந்தனர். குடி அமர்ந்த நாட்டில் உள்ள இனக்குழுக்களுடன் நல்லுறவுக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள். இவர்கள் சென்ற இடமெல்லாம் அவ்வினக்குழு மக்களின் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தினைப் பெரிதும் போற்றி மதித்தனர். அதேபோன்று தமிழர்களும் தங்களது மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தை அம்மக்களுடன் இரண்டற கலந்தவண்ணம் நட்புப் பாராட்டினர். இவை யாவையும் வரலாறு எடுத்துரைக்கின்றன. இப்படி நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்ந்த தமிழர்கள் வணிகம், பொருள் ஈட்டுதல், திருமணம் போன்ற பல்வேறு காரணங்களுக்காக தென் தமிழகத்திலிருந்து கொரியா வரை பட்டுப்பாதை என்னும் கடல்வழி பயணம் மூலம் சென்று தங்கள் தடத்தினைப் பதித்தனர். அவ்வாறு சென்ற தமிழர்கள் தங்களது மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தினை அவர்களின் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தோடு கடத்தினர் மற்றும் ஏற்றனர். இரண்டு வெவ்வேறு மொழி மற்றும் கலாச்சாரம் சேர்ந்து ஒரு புது கலாச்சாரம் மறுவித்தோன்றியது என்று கருதவும் இடமுண்டு. தமிழர்கள் கொரியாவில் தடம் பதித்து பல நூற்றாண்டுகள் உருண்டோடிய பிறகும் தமிழகத்தில் காணப்படும் மரபுகள் கொரியாவுடன் ஒத்து காணப்படுகிறது. இன்றளவும் தமிழ் இலக்கியங்களான நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் பழமரபுகள் பதிவுசெய்யப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மக்களின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டக்கூடிய நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் பழக்கத்தில் இருக்கும் கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், விளையாட்டுகள், பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் சடங்குகள் என்ற பெயர்களில் தமிழக மக்களின் வாழ்வியல் பெட்டகமாக திகழ்கின்றன. தமிழகம் மற்றும் கொரியா ஆகிய இரு நாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள கலாச்சார ஒற்றுமைகள் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் வழி காணமுடிகிறது. மேற்கூறிய இரண்டு நாட்டு மக்களின் கலாச்சார ஒற்றுமைகள் குறித்த தரவுகளை நாட்டுப்புற இலக்கியம் மற்றும் தேவைக்கு ஏற்ப பிற இலக்கியச் சான்றுகள் வழி இக்கட்டுரை புலப்படுத்துகிறது.

குறிச்சொற்கள் கலாச்சாரம், தமிழகம், கொரியா, கும்மி, பழமொழி, கழற்சிக்காய் விளையாட்டு, கொங்கி, கங்கங்கூல்லே.

முன்னுரை

ஒரு நாட்டின் இலக்கியம் என்பது அந்நாட்டில் வாழக்கூடிய மக்களின் சமூக வரலாறு மற்றும் பண்பாட்டினை ஒட்டியே அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில் கலாச்சாரம் என்பது அந்நாட்டு மக்களின் சமூகத்தின் வாழ்வியல் வெளிப்பாடு எனலாம். நாட்டுப்புற இலக்கியமானது தனக்கென தனி வரையறையைக் கொண்டதாக இல்லை எனினும் வரலாற்றுப் பதிவுகளைத் தனக்குள்ளே புதைத்து வைத்துள்ளது என்பது தெளிவு. தமிழக 'கும்மி' மற்றும் கொரிய 'கங்கங்கூல்லே' Gangangzulle (강강술래) வடிவம், பெண்களால் விளையாடப்படும் 'கழற்சிக்காய் விளையாட்டு' மற்றும் 'கொங்கி' Gonggi (공기) 'பழமொழி' (proverb) போன்றவை ஒத்திருப்பது இரு நாடுகளும்

முந்தைய காலங்களில் ஒரு நல்லுறவைக் கொண்டிருந்தன என்பதைத் தெளிவாக விளக்கிக்காட்டுகிறது.

தமிழகம் மற்றும் கொரியா ஒற்றுமைகளை விளக்கும் ஆய்வுகள்

தமிழகம் மற்றும் கொரியாவின் ஒற்றுமைகள் குறித்த ஆய்வுகளின் தொடக்கம் என்பது 1905ஆம் ஆண்டில் எச். பி. ஹூல்பர்ட் (H. B. Hulbert) கொரிய மொழிக்கும் இந்திய திராவிட மொழிகளுக்கும் இடையே உள்ள இலக்கணங்களை ஒப்பாய்வு செய்து (A Comparative Grammar of the Korean Language and the Dravidian Languages of India) என்னும் கொரிய மொழி மற்றும் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டு இலக்கணம் என்ற நூலில் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். இந்நூலில் கொரிய மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையே உள்ள மொழியியல் தொடர்புகளை ஆய்வு செய்த ஆசிரியர், தமிழின் தாக்குரவுகள் கொரிய மொழியில் இருப்பதைக் கண்டறிந்து அதன் பாதிப்புகளை நிறுவியுள்ளார் (திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு ஓர் அறிமுகம் 2017:29). 1984ஆம் ஆண்டில் கொரிய மற்றும் திராவிடம்: பழைய கோட்பாட்டிற்கான சொற்களஞ்சியச் சான்று Korean and Dravidian: Lexical Evidence for an Old Theory என்னும் நூலை இயற்றிய மார்கன் ஈ. கிலிப்பிங்கர் (Morgan E. Clippinger) காலத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிறது (A Phonetic Comparison of Korean and Tamil 2023:731). தொடர்ந்து, தற்கால மொழியியல் ஆய்வாளரான ஜம் நம் கிம்மும் தமிழ் மற்றும் கொரிய மொழியில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகிறார் (திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு ஓர் அறிமுகம் 2017:29,30). மேலும் ஆசிரியரின் குறிப்புகளிலிருந்து தமிழ் மற்றும் கொரிய மொழியில், மொழியியல் கூறுகளான ஒலியமைப்பு, உருபங்கள் மற்றும் தொடரமைப்பு அடிப்படையில் ஒத்துக்காணப்படுகிறது என்பதை உறுதியாகக் கூறமுடிகிறது (திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு ஓர் அறிமுகம் 2017:29,30).

தமிழகம் மற்றும் கொரியாவிற்கு இடையிலான ஒற்றுமைகளைக் கண்டறிவதில் ஆரம்பத்தில் மொழியியல் ஆய்வுகளாக இருந்த நிலை மாறி காலப்போக்கில் அவ்வாய்வுகள் கலாச்சார ஒற்றுமைகள் குறித்த ஆய்வுகளை நோக்கி நகர்ந்தது. இதில் நா. கண்ணன் நூல்களான கொரியாவின் தமிழ் ராணி மற்றும் கொரியாவில் தமிழ்ச் சுவடுகள் ஆகிய இரு நூல்களும் கொரிய நாட்டின் அரசர் உருவாக்கம் தோன்றிய வரலாறு கூறும் 'சம் குக் யுசா' என்னும் நூலில் உள்ள கருத்துகளைச் சிதைவுறாமல் தமிழுக்குக் கடத்தியுள்ளார். மேலும் கொரிய தமிழ் மொழி உறவுகள் மற்றும் கலாச்சார உறவுகள் போன்றவற்றை சரியான முறையில் புரிந்துக் கொள்ளும்படி அமைந்திருக்கிறது மேலும் கொரியாவிற்கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள வரலாற்று உறவுகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகின்றன. பவள சங்கரியின் நூல்களான 'கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும்' என்னும் நூலில் கொரிய தீபகற்பம் பற்றிய புரிதல்களை முறையாக விளக்கியுள்ளார். மேலும் இவரின் மற்றொரு நூலான 'கிழக்கிலிருந்து ஒரு வானம்பாடி' என்னும் நூலில் கொரிய இலக்கிய வரலாறு குறித்து கூறுவதுடன் தாகூர் மற்றும் கிம் யாங் - ஷிக் ஆகிய இருவரையும் ஒப்பிட்டுக் கூறி கிம் யாங் - ஷிக் இன் கவிதைகளை கொரிய மொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் கொடுத்து பின்னர் தமிழ் மொழியில் தனது மொழிபெயர்ப்பினையும் கொடுத்துள்ளார். இந்தப் போக்கானது மூன்று மொழிகளையும் ஒரே நேரத்தில் கற்கும் வாய்ப்பினையும் கற்பவர்களுக்கு கொடுக்கிறது. மேலும் தமிழகம் மற்றும் கொரிய கலாச்சாரம்

குறித்து தற்காலத்தில் பலரும் ஆய்வு மேற்கொண்டு கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கும்மி, குரவைக்கூத்து மற்றும் கங்கங்குல்லே Gangangzulle (강강술래)

இளம்பெண்கள் முதல் வயது முதிர்ந்த பெண்கள் வரை ஒன்று சேர்ந்து வட்டமாக கைகளைக் கோர்த்தும் அல்லது மேல் புறம், கீழ்ப்புறம், இடையில் ஒரு பக்கம் திரும்பிக்கொண்டு வலது மற்றும் இடது புறம் குனிந்தவாறு கைகளைக் கொட்டிக்கொண்டும் ஒரு விதமான கதைப்பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டும் ஆடும் ஆட்டம் 'கும்மி' என்னும் சொல்லால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. பெரும்பாலும் பெண்களால் பாடி ஆடப்படும் கும்மிகள் ஆண்கள் ஆடும்போது ஒயில் கும்மி என்றும் மருவி அழைக்கப்படுகிறது (பெருமாள் ஏ. என், கும்மிப் பாடல்கள் 2017:3,7). இவ்வகையான ஆட்டம் திருவிழா, சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் போன்ற பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன (சு. சக்திவேல், நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு 57).

கும்மியடி நல்லா கும்மியடி - அம்மா

குனிஞ்சு நல்லா கும்மியடி

குளக்கரை ஓரத்திலே பொண்ணு

குந்திருக்கா நல்லா கும்மியடி

பதினாறு நாளு தீட்டை நீக்க

பக்குவமா வாரா பார்த்து அடி

பக்கத்திலே நின்று பயத்தைநீக்கி

பணிந்து குனிந்து கும்மியடி

மஞ்சளும் பூசி மாலையும் போட்டு

மங்கையவள் வாரா கும்மியடி

குங்குமம் நீட்டி குந்தவும் வச்சு

குனிந்து வளைந்து கும்மியடி

மாமனும் மச்சானும் சீரோட வாராங்கோ

கெட்டி மேளமும் கொட்டிட வாராங்கோ (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு 2017:57)

மேற்கண்ட பாடல் வரிகள் சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் என்ற அடிப்படையில் பருவமடைந்த பெண்ணுக்கு செய்கிற சடங்குகளைக் கதை வடிவில் கொண்டதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. மேலும் இப்பாடலில் பெண்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து குனிந்தும் வளைந்தும் கைகளைக்கொட்டி கும்மி அடித்து ஆடும் முறையும் வெளிப்படுகிறது. இதனால் கும்மிப்

பாடல்களில் பெண்களே பெரும்பாலும் ஆடுகின்றனர் என்பதும் அவர்கள் ஆடும் முறையும் புலப்படுகிறது. நாட்டுப்புறவியலில் கதைப்பாடல்களில் கிடைக்கப்படும் கும்மிப் பாடல் வகைகளைச் சமூகக் கும்மிகள், சமய விளக்கக் கும்மிகள் மற்றும் வரலாற்றுக் கும்மிகள் என்னும் மூன்று பெரும் பிரிவுகளில் அடக்கலாம் (பெருமாள் ஏ. என், கும்மிப் பாடல்கள் 2017:23).

கும்மிகள் நாட்டுப்புற அமைப்பில் இருப்பதால் இது இன்ன காலத்தது என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியவில்லை. ஆனால் சங்க காலத்திலும் சங்கமருவிய காலத்திலும் மற்றும் காப்பியங்களிலும் கும்மி என்ற சொல்லாடல் இல்லை (பெருமாள் ஏ. என், கும்மிப் பாடல்கள் 2017:6). கும்மியின் அமைப்பிலேயே காணப்படும் குரவைக்கூத்து பற்றிய செய்திகள் சங்க காலம் தொடங்கி காப்பியம் வரையிலான தமிழ் இலக்கியங்களில் கிடைக்கின்றன. இதனால் குரவைக்கூத்து வகையும் கும்மியும் ஏறத்தாள ஒரே விதமாக அமைந்துள்ளது. இதனை விளக்கக்கொள்ள சங்க இலக்கியங்களும் காப்பிய வரிகளும் உதவுகின்றன.

மன்று தோறு நின்ற குரவை (மலைப்படுகடாம், 60:615)

வேங்கை முன்றில் குரவை (நற், 276)

வெண்மணல் குரவை (ஐங், 181)

கொண்டல் இடுமணல் குரவை (அகம், 20)

பண் அமை இன்சீர்க் குரவை (கலி, 102)

மேற்குறிப்பிட்ட வரிகளைத் தொகுத்தால் குரவைக்கூத்து என்பது பண் என்ற இசை அமைக்க வெண்ணிற மணல் பரப்பினை ஆடுகளமாகக் கொண்டு சங்ககாலத்தில் இலக்கியச்சுவை நிரம்ப செழிப்புடன் இப்பாடல் வகை இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலப்படுகிறது (நாடகக் கலை வடிவங்கள், தமிழ் இணையக் கல்வி கழகம்) இதையே சிலப்பதிகாரமும் ஆய்ச்சியர் குரவை என்னும் காதையில் இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தில் இடம்பெறும் கிளைக்கதைகளைப் பாடல் வடிவங்களாகக் கொண்டு குரவைக்கூத்து நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. இதில் ஏழு வகை பண்களுக்கு ஏழு வகை மகளிர் ஒப்பாகக் கூறப்பட்டு குரவை நிகழ்த்தப்படுகிறது (சிலம்பு 2017:146). இதுகாறும் கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளைக் கொண்டு கும்மியும் குரவைக்கூத்தும் ஒத்துப்போவதைப் காணமுடிகிறது.

தமிழக நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கும் கும்மி ஆட்டவகைப் போன்று, கங்கங்குல்லே Gangangzulle (강강술래) என்னும் ஆட்டவகை கொரிய நாட்டு மக்களின் வாழ்வியல் மற்றும் கலாச்சாரப் பதிவுகளை எடுத்துரைக்கும் நாட்டுப்புறப்பாடலாகக் கருதப்படுகிறது (Similarities between South Korea and Tamil Nadu: The Unknown Link, 2023:28). இப்பாடல் அந்நாட்டு மக்களின் ஒற்றுமை உணர்வு, மக்களுக்குள் உள்ள சமரசம், மற்றும் அன்பின் வெளிப்பாடு போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வகையான ஆடல்களிலும் கும்மி போன்று பெண்களால் மட்டும் ஆடப்படும் ஆடல் வகையாக இருக்கிறது. நீண்ட காலமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட பெண்கள் தங்களது களைப்பு நீங்கவும், பெண்களின் மகிழ்ச்சி பெருகவும், பாடுவதாக அமைகிறது.

இதில் பல பெண்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தங்கள் கைகளைக் கோர்த்துக்கொண்டு பின்னணியில் இசை இசைக்க அணிவகுப்பாக முன்னோக்கி நகர்கின்றனர். இதில் ஒருவர் தலைமை ஏற்றுப் பாடலைப் பாடுகிறார். அவரைத் தொடர்ந்து மற்ற அனைவரும் கங்கங்கூல்லே என்னும் சொல்லாடலைப் பாடுகின்றனர். கைகளைக் கோர்த்து கொண்டே முன்னோக்கி நகரும் பெண்கள் வட்டத்தினை உருவாக்கி மகிழ்ச்சி பொங்க உட்கார்ந்தும் எழுந்தும் உட்புறம் மற்றும் வெளிப்புறம் பார்த்தவண்ணம் ஆடுகின்றனர். இப்படியாக ஆடிக்கொண்டிருக்கையில் பாடலின் வேகம் அதிகரிக்க கைகளைக் கொட்டி ஆடுகின்றனர். பின்னர் இரண்டு அணிகளாகப் பிரிந்து கொள்கின்றனர். அதில் இருவர் சற்று இடைவெளி விட்டு தங்களது கைகளை மேல் நோக்கியவாறு உயர்த்தி கோர்த்துக்கொள்கின்றனர். அந்த இடைவெளியில் மற்ற பெண்கள் உள்ளே நுழைந்து வெளியே வருவர். இந்த வழக்கமானது தமிழில் சிறுமிகளால் விளையாடப்படும் எண்ணுப் பயிற்சிப் பாடலில் இந்த முறையினைக் காணமுடிகிறது.

ஒரு குடம் தண்ணிமொண்டு

ஒரே பூ பூத்ததாம்

இரண்டு குடம் தண்ணிமொண்டு இரண்டே பூ பூத்ததாம்

மூன்று குடம் தண்ணிமொண்டு

மூன்றே பூ பூத்ததாம்

நான்கு குடம் தண்ணிமொண்டு

நான்கே பூ பூத்ததாம்

ஐந்து குடம் தண்ணிமொண்டு

ஐந்தே பூ பூத்ததாம்... (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு 2017:48-49)

என்னும் பாடல் வரிகளைப் பாடி விளையாடும் குழந்தைகளில் இருவர் தங்களது கைகளை மேல்நோக்கி சற்று இடைவெளி விட்டு பிடித்து கொள்வதும் மற்ற குழந்தைகள் அந்த இடைவெளியில் ஒரு புறமாக உள் நுழைந்து பின் வெளியில் வரும் முறையினைக் கொண்டதாக அமைகின்றது. இதனால் இரு பாடல்களும் ஒத்த தன்மையைக் கொண்டது என்பது புலப்படுகிறது. இவ்வாறு தொடர்கின்ற கங்கங்கூல்லேயானது சில பாடல்களில் ஒருவர் பின் ஒருவராக குனிந்தபடி வரிசையாக நிற்கின்றனர். இதில் ஒருவர் முதலில் இருப்பவரின் முதுகில் ஏறி நின்று கொள்ள அனைவரும் முன்னோக்கி நகர்கின்றனர். வேறு சில பாடல்களில் பின் இருப்பவரின் முதுகில் ஏறிய பெண் அனைவரின் முதுகிலும் தனது காலை வைத்து நடந்து வருவதாக அமைகிறது. இந்த முறையானது பாடலுக்கு பாடல் வேறுபடுகிறது. பிறகு இறங்கி மீண்டும் அனைவரும் வட்டமடித்தும் கைகளைக் கொட்டியும் ஆடுகின்றனர். இப்படியாகப் பாடல் முடிவை நோக்கி நகர்கின்றது (UNESCO, 2008).

கழற்சிக்காய் விளையாட்டும் கொங்கி Gonggi (공기) விளையாட்டும்

கழற்சிக்காய் விளையாட்டு என்பது கழற்சிக்காய்களைக் கொண்டு சிறுமியர் முதல் பெரியவர்கள் வரை பெண்களால் பெரும்பாலாக விளையாடப்படும் விளையாட்டு. இவற்றிற்கு கழற்சிக்காய், தட்டாங்கல், கல்லாங்கல், பாண்டிக்கல் எனப் பல பெயர்கள் உண்டு. இதில் பலவகை விளையாட்டுகள் உள்ளன. அவை ஒரு கல்லை மட்டும் மேலே தூக்கிப்போட்டு எண்களை பாடலாகப் பாடிக்கொண்டு விளையாடும் விளையாட்டு,

மடி மடி ஒண்ணு

மத்தாப்பு ரெண்டு

சோளப்பொடி மூணு

சொக்காப்பு நாலு

ஐக்கோட்டஞ்சி

அவரக்கா பிஞ்சி

தொட்டில பொம்ம

தொடாத ராசா

என் பேர் முத்து

கொய்யாபழம் குத்து (வாய்வழிப் பாடல்)

இந்தப் பாடலைப் பாடிக்கொண்டு ஒரு கல்லை மட்டும் மேலே தூக்கிப்போட்டு அக்கல் மீண்டும் கீழே வருவதற்குள் தரையைத் தொட்டுவிட்டு கல்லைப் பிடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு தொடர்ந்து பத்து முறை பிடிக்க வேண்டும். பத்தாவது முறையாகப் பிடிக்கும் போது மட்டும் தரையைத் தொட்டு பின் கையை சுழட்டி பிடிப்பர். இம்முறைக்குக் கொக்கிப் பிடித்தல் என்னும் பெயரும் உண்டு. ஒரு முறை தப்பினாலும் அவரது வாய்ப்பு இழக்கப்பட்டு அடுத்த நபருக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்படும். இவ்வகையான பாடல்களுக்கு எனத் தனிப் பொருள்கள் ஏதும் இல்லை. இவை எண்களை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டு பாடப்படுகிறது. எண்களைத் தவிர்த்து மீதமுள்ள சொற்கள் எதுகை மோனைக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தப் பாடல்கள் சார்ந்த விளையாட்டுகளை விளையாடுவதால் குழந்தைகளுக்குப் புத்திக்கூர்மை, ஞாபகத்திறன், நா பயிற்சி மற்றும் எண்கள் பயிற்சி போன்றன ஒருசேரக் கிடைக்கின்றது.

ஐந்து கல் விளையாட்டு என்பது ஐந்து கற்களைக் கொண்டு ஐந்து முறை விளையாடப்படும். இதில் முதல் முறை ஐந்து கற்களையும் கீழே சுழட்டி விட்டு அதிலிருந்து ஒரு கல்லைத் தேர்வு செய்து அந்தக் கல்லை மேலே தூக்கிப்போட்டு, அக்கல் கீழே வருவதற்குள் மற்ற கற்களின் மீது விரல்கள் படாமல் ஒவ்வொரு கல்லையும் எடுக்க வேண்டும். இரண்டாம் முறை இரண்டு இரண்டு கற்களாக எடுத்தல் வேண்டும். மூன்றாம் முறை முதலில் ஒரு கல்லை எடுத்துவிட்டுப் பின்னர் மீதமுள்ள கற்களை எடுக்க வேண்டும். அப்படியல்லாமல் முதலில் மூன்று கற்களை எடுத்தால்,

போட்டியாளர் மீதமுள்ள ஒற்றைக் கல்லின் மீது தனதுவிரலை வைத்து எடுக்க முடியாதபடி பிடித்துக் கொள்வார். அடுத்தபடியாக நான்கு கற்களையும் ஒருசேர பிடித்தல். பின் ஐந்து கற்களையும் தூக்கிப்போட்டு தங்களது ஐந்து விரல்களின் பிற்பகுதியில் தாங்கி பிடிப்பர். இவை ஒன்று, மூன்று என்ற ஒற்றைப்படை அடிப்படையில் இருந்தால் விளையாடுபவர் தனது வாய்ப்பை இழப்பார். மீதமுள்ள இரண்டு, நான்கு மற்றும் ஐந்து கற்கள் இருப்பின் அவற்றில் போட்டியாளர் குறிப்பிடும் கல்லைத் தவிர்த்து ஏனைய கற்களைக் கீழே விழ வைத்து அந்த ஒற்றைக் கல்லை மட்டும் பிடிக்க வேண்டும். பிறகு ஆறாவது முறையாக விளையாடுபவரின் வசிதிகேற்ப ஐந்து கற்களைப் பின்னங்கைகளில் தாங்கி பின் கைகளை சுழட்டிப் பிடிப்பர். இதில் முதல் நான்கு முறைகளுக்கு ஒரு கல்லை எடுக்கும் போது மற்ற கல்லின் மீது விரல்கள் படக்கூடாது என்பது விதிமுறை. அவ்வாறு கல்லின் மீது விரல் பட்டால் 'அசைஞ்சிடுச்சி' அல்லது 'சினுங்கிடுச்சி' என்று கூறி விளையாடுவோரின் வாய்ப்பைப் பறிப்பர்.

ஒரிலைக் கெல்லாம் உலகெலாம் தங்கச்சி

சூரிய வள்ளிக்கு சுந்தர தங்கைக்கு

நாளைக் கலியாணம்

ஈரிக்கு ரெண்டு பேரிக்கு எரண்டு

பெரியக்கா செண்டு

முக்கட்டு தக்கட்டு முள்ளேந்தி கப்பலிலே கல்லேந்தி

நாலே நாலு நாக்குட்டி வாலு

ஐவாள் அரக்கு பம்பாய் சிலுக்கு

அக்கூர் அடித்தட்டு சோளாப் பொறித்தட்டு

ஏழண்ணன் எங்கண்ணன் எழுத்தண்ணன் எங்கண்ணன்

கருத்தோலை

வாச்சிப்பான்

எட்டிடுவாள் எங்காச்சி புட்டுத்தருவாள் பெரியாச்சி

ஓம்மந்தி ஒருகண் சம்மந்தித் தாயே

பத்தேபதி பரித்தட்டம் பைப்பினேரி தேரோட்டம்

ஆடுகுடுத்த அம்மனுக்கு அன்னக்கழச்சி பொன்னாலே (நாட்டுப்புறப்பாடல்)

என்னும் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டே விளையாடுவர். ஆனால் தற்போது இப்பாடல் பெருவழக்காக இல்லை.

கொங்கி என்னும் கொரிய உள்ளரங்க விளையாட்டானதும் தமிழகக் கழற்சிக்காய் விளையாட்டு போன்று ஐந்து கற்களை வைத்து விளையாடப்படுவதாகும். கொங்கி என்னும் சொல்லால் தமிழில் கற்கலைச் சுழட்டி பிடிக்கும் முறைக்குப் பயன் படுத்தும் கொக்கி என்ற சொல்லில் இருந்து மருவி கொங்கி என்றானது என கருதுவதற்கு இடமுண்டு. இவ்விளையாட்டானது கற்களால் விளையாடப்படாமல் நெகிழியால் செய்யப்பட்ட கனசதுரகக் கட்டைகளால் விளையாடப்படுகிறது. இவை முதல் இரண்டு முறைகளில் கழற்சிக்காய் விளையாட்டை ஒத்துள்ளது, எனினும் மூன்றாவது முறையில் முதலில் ஒருகல்லைப் பிடித்து பின் அடுத்த மூன்று கற்களைப் பிடிக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறை இல்லை. ஆனால் நான்காவது முறை கழற்சிக்காய் போன்றுதான் அமைகிறது. ஐந்தாவது முறையில் பின்னங்கையில் தங்கும் கற்களை மட்டும் பிடித்தால் போதுமானதாக இருக்கிறது. இதுகாறும் குறிப்பிட்ட ஐந்து முறைகளோடு கொங்கி விளையாட்டு முடிவடைகிறது. எனவே கழற்சிக்காய் விளையாட்டான தட்டாங்கல் விளையாட்டு கொரிய விளையாட்டுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது என்பதை மேற்கூறிய ஆட்ட முறைகளைக் கொண்டு நிறுவ முடிகிறது.

பழமொழி

தமிழில் ஒரே பொருளை முன்வைத்து பல பழமொழிகள் வாய்மொழி வழக்காறுகளாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்பழமொழிகள் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்கள், சுற்றுப்புறச்சூழல்கள், இயற்கைக் குறிப்புகள், வேளாண் குறிப்புகள், நாள் மற்றும் கிழமை சார்ந்த குறிப்புகள், கலாச்சாரப் பதிவுகள் போன்றவற்றை ஒற்றைவரி குறிப்புகளை விளக்கக்கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. மேலும் இவற்றில் ஒருவகையான கனவுத்தன்மை இருப்பதாகக் கூறுவர் (பவள சங்கரி, கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும், 2018:104-105) கொரிய பழமொழிகளைக் கொரிய மொழியிலிருந்து ஆங்கில மொழிக்கு மொழிபெயர்த்து பின்னர் அதன் தமிழாக்கத்தைத் தமிழின் பிற பழமொழிகளுடன் ஒத்துக் காணப்படுகிறது.

콩 심은데 콩나고, 팥심은데 팥난다

Kong sim-eun-dae kong-na-go, pat sim-eun-dae pat nanda

Beans come out from where beans are planted, and red beans (팥) come out from where red beans are planted.

விதை ஒன்று போட்டால் சுரை ஒன்றா முளைக்கும்? (பவள சங்கரி, கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும், 2018:105)

என்ற பழமொழியில் ஆங்கிலப் பழமொழியை நோக்குங்கால், விதை விதித்த இடத்திலிருந்து பீன்ஸ் முளைக்கிறது, சிவப்பு நிற பீன்ஸ் விதைகளை விதைத்த இடத்திலிருந்து சிவப்பு பீன்ஸ் முளைக்கிறது என்று பொருள் கொள்வோமாயின்

விதை விதைத்தவன் விதை அறுப்பான்,

வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான் (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, 2017:120)

என்னும் பழமொழி விதை விதைத்தவன் விதையை அறுவடை செய்ய முடியும் மற்றும் வினையை விதைத்தவன் வினையை அறுவடை செய்ய முடியும் என்ற பொருளில் உள்ளது.

எனவே மேற்குறிப்பிட்ட கொரிய மற்றும் ஆங்கிலப் பழமொழிக்கு நிகரான பழமொழி இப்பழமொழி மிகச் சரியாகப் பொருந்துகிறது. மேலும்

தாயைப் போல பிள்ளை, நூலைப் போல சேலை.

தந்தை எவ்வழி புதல்வன் அவ்வழி

ஆகிய இரு பழமொழிகளும் ஒருவாறு பொருத்தமளிக்கின்றன.

등잔 밑이 어둡다

Deung-jan miti eodooop-da

It is dark under the lamp

தூரத்துப்பச்சை கண்ணுக்கு அழகு (பவள சங்கரி, கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும், 2018:105)

இம்மூன்று பழமொழிகளுக்கும் நிகரான பழமொழிகளாக

ஆழை இல்லா ஊருக்கு இலுப்பைப் பூ சக்கரை

ஆளே இல்லா ஊரில் அழகு பாழ்

அக்கறை மாட்டுக்கு இக்கறை பச்சை (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, 2017:117)

ஆகிய இரண்டு பழமொழிகளும் விளங்குகின்றன.

오늘 걸지 않으면 내일은 뛰어야 한다

O-neul keod-ji aneu-myeon nae-ileum ddui-eoya han-da

If you don't walk today, you will have to run tomorrow.

காலத்தே பயிர் செய் (பவள சங்கரி, கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும், 2018:105)

என்னும் பழமொழிக்கு

காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள் (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, 2017:121)

என்ற பழமொழியும் சரியாகப் பொருந்துகிறது. இப்பழமொழிகள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை செய்வதற்கான காலம் நோக்கி காத்திருக்க வேண்டும் என்பதையும், எதிர்நோக்கிய காலம் கிடைக்கும் வேளையில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்துகிறது. எனவே கொரிய மொழியில் உள்ள பழமொழிக்கு இவ்விரண்டு பழமொழிகளும் பொருந்தும். எனவே ஒரே பொருளை மாதிரியாகக் கொண்டு பல பழமொழிகள் இருப்பதைச் சான்றுகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. இதன் மூலம் கொரிய பழமொழிகள் தமிழ் மேற்கூறிய பழமொழிகள் பலவற்றுடனும் ஒத்துக்காணப்படுவது புலனாகிறது.

முடிவுரை

கலாச்சாரம் என்பது ஒரு நாட்டின் வரலாற்றைக் கலையின் மூலமாக பிறருக்கும் அடுத்த தலைமுறைக்கும் எளிதாக கொண்டுசெல்ல உதவும் காரணிகளில் மிக முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இவை பிற நாடுகளில் தொடக்கக்கல்வி முதல் உயர்க்கல்வி வரை கலைகளாக மேலும் வளர்ச்சிபெற்று. அத்தகைய வளர்ச்சியானது அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்துவதில் பிற நாட்டு அரசுகள் பல முன்னெடுப்புகளை எடுத்து வருகிறது. கல்வி நிலையங்களில் கலை நிகழ்சிகள், உள் அரங்க விளையாட்டுகள் மற்றும் வெளி அரங்க விளையாட்டுகள் போன்றவற்றை நிகழ்த்தி மாணவர்களுக்கு மத்தியில் மேலும் ஆர்வத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்கள். இது போன்று தமிழகத்திலும் தமிழ்நாடு அரசானது பள்ளி மாணவர்களுக்கு கலைத் திருவிழாவினை நிகழ்த்தி தற்கால மாணவர்களுக்கு இடையில் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் தாக்கத்தினை உண்டு பண்ணுகிறது. எனினும் தற்போதையக் கும்மிப் பாடல்கள் கைகளைக் கொட்டுவதால் ஆடும் ஆட்டக்கலை எனும் எண்ணம் மாறி, பலவகை கும்மிப்பாடல்கள் அதன் நடன அமைப்பு பிண்ணனி இசை போன்றவற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்து பழைய வடிவத்தினை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு வர அதன் ஆட்டமுறை பற்றிய ஆய்வுகள் மேலும் நிகழ்த்தப்படல் வேண்டும்.

மேலும் கொரிய மக்களால் ஆடப்படும் கங்கங்கூல்வே நிகழ்த்தக்கூடிய மக்கள் இனக்குழுவினைக் கண்டறிவதன் மூலம் இரு நாட்டு பண்பாடும் ஒத்துப்போவதற்கான காரணங்களையும் வரலாற்று பின்னணியையும் கண்டறிய இயலும்.

'கொங்கி' விளையாட்டு தட்டாங்கல் விளையாட்டோடும் பெயரளவில் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்பட்டாலும் ஒரே தன்மையுடன் விளையாட்வது வியப்பை அளிக்கிறது. தமிழகத்தில் ஒரு கல்லிலிருந்து பல கற்கள் வரை விளையாடப்படும் இந்த ஆட்டமானது பாடலுடன் கூடிய விளையாட்டாக இருப்பதால் மிக சீரான தன்மையைத் தட்டாங்கல் பெற்றிருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் இரு நாடுகளும் ஒரே தன்மையைப் பெற்றிருப்பது குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்தால், தமிழகத்திலிருந்து தான் இவ்விளையாட்டு கொரியாவிற்குச் சென்றிருக்கும் என்பதை எண்ணி துணியலாம்.

கும்மிப் பாடல்கள் மற்றும் தட்டாங்கல் ஆகிய இரண்டும் தமிழகத்தில் பெரும்பாலும் பெண்களால் பயன்படுத்தக்கூடியவை. இவற்றை முன்னிறுத்தி பார்க்கையில் இதற்கு முன் ஆய்வு செய்த ஆய்வாளர்களின் கூற்றுப்படி தமிழகத்தை ஆண்ட பாண்டிய மன்னனின் மகளாகக் கருதப்படும் இளவரசி செம்பவளம் தமிழகத்திலிருந்து செல்லும் போது தமிழக கலாச்சாரத்தினையும் சேர்த்து கடத்திச் சென்றார் என்று கருதுவதற்கும் இடமுண்டு.

பழமொழியானது ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் அனுபவங்களை நாள்தோறும் தங்கள் வாழ்க்கையில் உட்புகுத்திக் கொள்ளும் பாடங்கள் பழமொழிகள் ஆகும். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்நாட்டின் சூழலுக்கு ஏற்ப, உருவாக்கப் பெற்றே அல்லது கலந்தே எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாச் சூழல்களிலும் எல்லா மக்களுக்கும் ஒரே வகையில் ஒரே மாதிரியான பாதிப்புகளை உண்டாக்குகிறது. எனவே பழமொழிகள் நாடு, மொழி, இனம், பண்பாடுகளைக் கடந்து, அனைத்து நிலைகளிலும் கலந்துள்ளமையைக் காணலாம். இவைகளுள் 'புலம் பெயர்தல்' என்பது பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு புறச் சூழல்களால்

ஏற்பட்டதன் விளைவாகத் தமிழர்களுடைய பண்பாட்டு மரபுகளும் கலந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] ஏ, என், பெருமாள். கும்மிப் பாடல்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம். சென்னை, 1982
- [2] சு. சக்திவேல். நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை – 600108, 2017.
- [3] தமிழ் இணையக்கல்வி கழகம். நாடகக் கலை வடிவங்கள்.
<https://www.tamilvu.org/courses/degree/d051/d0514/html/d0514112.htm>.
- [4] ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார். சிலப்பதிகாரம் மதுரைக் காண்டம். முல்லை நிலையம், சென்னை – 600017, 2017.
- [5] நா. கண்ணன். கொரியாவில் தமிழ்ச் சுவடுகள். தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை, சென்னை, 2024.
- [6] நா. கண்ணன். கொரியாவின் தாமிழ் ராணி. ஆழி பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை-600077, 2017.
- [7] பவளசங்கரி. கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும். பழனியப்பா பிரதர்ஸ், திருச்சிராப்பள்ளி-620002, 2018.
- [8] பவளசங்கரி. கிழக்கிலிருந்து ஒரு வானம்பாடி கொரியக் கவிதைகள் கிம் யாங் விக். பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை-600014.
- [9] ஜி. ஜான் சாமுவேல். திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு (ஓர் அறிமுகம்). பாரி நிலையம், சென்னை, 2017.

Reference

- [1] Alagu, V.RA and G Priyalakshmi. “Similarities between South Korea and Tamil Nadu: The Unknown Link.” Shanlax International Journal of arts, Science and Humanities, Vol.11, no.2, 2023, pp23-32.
- [2] A. N Perumal. KUMMI-P-PAADALkAL. International Institute of Tamil Studies, Madras-600113, 1982.
- [3] Dramatic art form. Tamil Virtual University.
<https://www.tamilvu.org/courses/degree/d051/d0514/html/d0514112.htm>.
- [4] Ji. John Samuel. Dravida Mozhigalin Oppaivu (Oor Arimugam). Mullai Nilaiyam, Chennai, 2017.
- [5] N. Kannan. Koriyavil Tamil Suvadugal. Tamil Heritage Foundation Pathipagam, Chennai, 2024.
- [6] N. Kannan. Koriyavin Tamil Rani. Aazhi Publishers, Chennai, 2017.
- [7] Na. Mu. Vengadasaminattar. Silappathigaram Maduraik Kandam. Pari Nilaiyam, Chennai, 2017
- [8] Pavalasankari. Koriya valamum Tamil Uravum. Palaniappa brothers, Trichy, 2018.
- [9] Pavalasankari. Kilakkilirunthu Oru Vaanampadi. Palaniappa brothers, Chennai-600014, 2022.
- [9] Su, Sakthivel. Nattupura Iyal Aaivu. Manivasagar Pathipagam, Chennai, 2017.
- [10] Thanabalasingam, U. “A Phonetic Comparison of Korean and Tamil.” Open Journal of Modern Linguistics, 13, 711-733. <https://doi.org/10.4236/ojml.2023.135042>
- [11] UNESCO. 2009.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Artificial Intelligence Technology: A Boon in Writing Tamil Essays

S.Veerakannan

Deputy Librarian, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi 642001, Tamilnadu, India

ngmcollegelibrary@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-1006-158X>

ABSTRACT

This research paper examines the transformative impact of Artificial Intelligence (AI) technologies on the process of writing Tamil essays. While challenges remain, the paper argues that AI tools, including Natural Language Processing (NLP) models, offer significant advantages in terms of efficiency, accuracy, and accessibility for Tamil content creation. This paper will explore the specific applications of AI in Tamil essay writing, address potential drawbacks such as maintaining authenticity and cultural nuance, and suggest avenues for future research and development.

ARTICLE INFO

Received : 01 Dec 2024

Revised : 04 Dec 2024

Accepted : 01 Jan 2024

KEYWORDS

Artificial Intelligence, Tamil Academic Writing, Research Articles, AI

செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம்: தமிழ் கட்டுரைகள் எழுதுவதில் ஒரு வரப்பிரசாதம்

எஸ்.வீரகண்ணன்

துணை நூலகர், நல்லமுத்து கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி 642001, தமிழ்நாடு,

இந்தியா ngmcollegelibrary@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-1006-158X>.

1. அறிமுகம் (Introduction):

தமிழ் மொழி, அதன் வளமான வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரத்துடன், பல நூற்றாண்டுகளாக இலக்கியத்திற்கும் அறிவு பரிமாற்றத்திற்கும் ஒரு முக்கிய ஊடகமாக இருந்து வருகிறது. இருப்பினும், தொழில்நுட்ப உலகில், தமிழ் உள்ளடக்கத்தை உருவாக்குவது மற்றும் அணுகுவது ஒரு சவாலாக இருந்து வருகிறது. செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) தொழில்நுட்பத்தின் வருகை இந்த நிலப்பரப்பை மாற்றத் தொடங்கியுள்ளது. முக்கியமாக, இந்த தொழில்நுட்பம் தமிழ் கட்டுரைகள் எழுதுவதில் ஒரு வரப்பிரசாதமாக உருவெடுத்துள்ளது. இதன்மூலம், உள்ளடக்கத்தை உருவாக்குவது எளிதாகவும், வேகமாகவும், துல்லியமாகவும் செய்ய முடிகிறது. இந்த ஆய்வின்

நோக்கம், செயற்கை நுண்ணறிவு எவ்வாறு தமிழ் கட்டுரை எழுதும் செயல்முறையை மேம்படுத்துகிறது என்பதை ஆராய்வதாகும்.

The Tamil language, with its rich history and culture, has served as a vital medium for literature and knowledge exchange for centuries. However, in the digital age, creating and accessing Tamil content has presented unique challenges. The advent of Artificial Intelligence (AI) technology has begun to transform this landscape. Specifically, AI has emerged as a boon in writing Tamil essays, making content creation easier, faster, and more accurate. This research aims to explore how AI enhances the Tamil essay writing process, addressing both its benefits and limitations. According to Ramanathan (2023), "The integration of AI into language-based tasks presents a novel opportunity to preserve and promote Tamil in the digital sphere."

2. செயற்கை நுண்ணறிவின் பயன்பாடுகள் (Applications of AI):

AI technologies offer a multitude of applications in Tamil essay writing.

- 2.1 இலக்கண மற்றும் எழுத்துப்பிழை திருத்தம் (Grammar and Spell Check): AI-powered grammar and spell checkers can identify and correct errors in Tamil text, improving the overall quality of the essay. பாரம்பரியமாக, இந்த செயல்முறை மனிதர்களால் மட்டுமே செய்ய முடிந்தது, ஆனால் இப்போது AI தொழில்நுட்பம் அதை தானாகவே செய்ய முடியும். இது நேரத்தை மிச்சப்படுத்துகிறது மற்றும் தவறுகளைக் குறைக்கிறது (Kumar, 2022).
 - Example: An AI tool can correct common grammatical errors like incorrect verb conjugations or improper use of case endings (வேற்றுமை உருபுகள்).
- 2.2 உள்ளடக்க உருவாக்கம் (Content Generation): AI models can generate Tamil text based on prompts or keywords, providing writers with a starting point or inspiration. இது குறிப்பாக தலைப்புச் செய்திகள், முன்னுரைகள் அல்லது கட்டுரையின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கான யோசனைகளை உருவாக்க உதவியாக இருக்கும். AI சில வார்த்தைகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு முழு பத்தியையும் உருவாக்க முடியும் (Sundararajan, 2024).
 - Example: A user can input a topic like "சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு" (Environmental Pollution), and the AI can generate a paragraph outlining the causes and effects of pollution.
- 2.3 மொழிபெயர்ப்பு (Translation): AI-powered translation tools can translate content from other languages into Tamil, expanding the availability of information and resources. இது தமிழ் இல்லாத ஆதாரங்களில் இருந்து தகவல்களைப் பெற உதவுகிறது (Lakshmi, 2023).
 - Example: An AI can translate an English article on climate change into Tamil, making it accessible to a wider audience.
- 2.4 சுருக்கம் (Summarization): AI can automatically summarize lengthy Tamil documents, extracting the key points and providing a concise overview. இது ஆராய்ச்சிக்கு குறிப்பாக பயனுள்ளதாக இருக்கும் (Govindan, 2024).
 - Example: An AI can summarize a lengthy Tamil news article, saving the reader time and effort.

3. நன்மைகள் (Advantages):

AI technologies offer several advantages in Tamil essay writing:

- 3.1 திறன் (Efficiency): AI automates many tasks, saving writers time and effort.
- 3.2 துல்லியம் (Accuracy): AI-powered tools can identify and correct errors that humans may miss.
- 3.3 அணுகல்தன்மை (Accessibility): AI makes content creation accessible to a wider audience, including those with limited writing skills.
- 3.4 கல்வி (Education): Students can use AI tools to learn grammar and vocabulary and improve their writing skills.
- 3.5 ஆராய்ச்சி (Research): Researchers can use AI to quickly analyze large amounts of Tamil text data.

4. சவால்கள் (Challenges):

While AI offers many benefits, it also presents some challenges:

- 4.1 உண்மைத்தன்மை (Authenticity): AI-generated content may lack originality and creativity.
- 4.2 கலாச்சார நுணுக்கம் (Cultural Nuance): AI may not fully understand the cultural nuances of the Tamil language. கலாச்சார பின்னணி மற்றும் மரபுகளை சரியாகப் புரிந்து கொள்வது அவசியம், இது AI க்கு கடினமாக இருக்கலாம் (Natarajan, 2022).
- 4.3 சார்பு (Bias): AI models can be biased based on the data they are trained on. AI பயன்படுத்தும் தரவு பாரபட்சமாக இருந்தால், முடிவுகளும் பாரபட்சமாக இருக்கலாம்.
- 4.4 நம்பகத்தன்மை (Reliability): AI-generated content should be carefully reviewed and verified for accuracy.

5. எதிர்கால திசைகள் (Future Directions):

Future research and development should focus on:

- Improving the accuracy and cultural sensitivity of AI models.
- Developing AI tools that can generate more creative and original content.
- Addressing the ethical considerations of using AI in Tamil essay writing.
- Creating more accessible and user-friendly AI tools for Tamil speakers

தகவல் தொழில்நுட்பம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும் இக்காலத்தில், செயற்கை நுண்ணறிவு (Artificial Intelligence - AI) ஒரு புரட்சிகரமான சக்தியாக உருவெடுத்துள்ளது. கல்வி, மருத்துவம், வணிகம் என பல்வேறு துறைகளில் செயற்கை நுண்ணறிவு தனது ஆதிக்கத்தை செலுத்தி வருகிறது. குறிப்பாக, மொழி சார்ந்த பணிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவின் பங்களிப்பு அபரிமிதமானது. தமிழ் மொழி உட்பட பல மொழிகளில் கட்டுரைகள் எழுதுவதற்கு செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம் எவ்வாறு உதவுகிறது என்பதைப் பற்றி இந்த கட்டுரையில் விரிவாகக் காண்போம்.

செயற்கை நுண்ணறிவு

மனித மூளையைப் போல சிந்தித்து, கற்று, முடிவெடுக்கும் திறன் கொண்ட கணினி அமைப்புகளே செயற்கை நுண்ணறிவு (Artificial Intelligence - AI) ஆகும். அதாவது, மனிதர்கள் செய்யக்கூடிய பணிகளை இயந்திரங்கள் மற்றும் கணினிகள் மூலம் தானாகவே செய்ய வைப்பதே செயற்கை நுண்ணறிவின் அடிப்படை நோக்கம். இது, மனிதர்களின் அறிவாற்றலை இயந்திரங்களுக்குள் புகுத்தி, அவற்றை சுயமாக செயல்பட வைக்கும் ஒரு தொழில்நுட்பம்.

செயற்கை நுண்ணறிவின் செயல்பாடுகள்:

பெரிய அளவிலான தரவுகளை (Data) பகுப்பாய்வு (Analyze) செய்து, அவற்றிலிருந்து கற்றுக் கொண்டு, புதிய உள்ளீடுகளுக்கு (Inputs) ஏற்ப பதிலளிக்கும் திறனை செயற்கை நுண்ணறிவு பெற்றுள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட பணியை மீண்டும் மீண்டும் செய்யும்போது, ஒவ்வொரு முறையும் ஏற்படும் அனுபவங்களிலிருந்து கற்றுக்கொண்டு, தனது திறனை மேம்படுத்திக் கொள்ளும் திறன் இதற்கு உண்டு. இதன் மூலம், மனிதர்களின் நேரத்தையும், உழைப்பையும் மிச்சப்படுத்த முடியும்.

செயற்கை நுண்ணறிவின் முக்கிய கூறுகள்:

செயற்கை நுண்ணறிவில் பல உட்பிரிவுகள் உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமான சில:

- இயந்திர கற்றல் (Machine Learning): இந்த தொழில்நுட்பம், கணினிகளுக்கு நிரல்களை எழுதுவதன் மூலம் மட்டுமல்லாமல், தரவுகளிலிருந்து நேரடியாக கற்றுக்கொள்ளும் திறனை வழங்குகிறது. பெரிய அளவிலான தரவுகளை வைத்து பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம், கணினிகள் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் சவால்களை சமாளிக்கத் தயாராகின்றன.
- இயற்கை மொழி செயலாக்கம் (Natural Language Processing - NLP): இது, கணினிகள் மனித மொழியைப் புரிந்து கொள்ளவும், கையாளவும் உதவுகிறது. இதன் மூலம், கணினிகள் மனிதர்களுடன் இயல்பாக உரையாட முடியும், உரையை பகுப்பாய்வு செய்து அதன் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும், மற்றும் தானியங்கி மொழிபெயர்ப்பு போன்ற பணிகளையும் செய்ய முடியும்.

செயற்கை நுண்ணறிவின் பயன்பாடுகள்:

செயற்கை நுண்ணறிவு இன்று பல துறைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக:

- சுகாதாரத் துறையில் நோய்களைக் கண்டறிதல், தனிப்பயனாக்கப்பட்ட சிகிச்சை முறைகளை வழங்குதல்.
- போக்குவரத்துத் துறையில் தானியங்கி வாகனங்களை இயக்குதல், போக்குவரத்து நெரிசலைக் குறைத்தல்.
- நிதித் துறையில் மோசடிகளைக் கண்டறிதல், முதலீட்டு ஆலோசனைகளை வழங்குதல்.
- கல்வித் துறையில் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் அனுபவங்களை வழங்குதல்.
- வாடிக்கையாளர் சேவையில் தானியங்கி சாட்போட்களை (Chatbots) பயன்படுத்துதல்.

செயற்கை நுண்ணறிவு என்பது ஒரு புரட்சிகரமான தொழில்நுட்பம். இது நம் வாழ்வின் பல அம்சங்களை மாற்றியமைக்கும் ஆற்றல் கொண்டது. இருப்பினும், இதன் பயன்பாட்டில் உள்ள நெறிமுறைகள், பாதுகாப்பு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு போன்ற சவால்களை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சரியான முறையில் பயன்படுத்தினால், செயற்கை நுண்ணறிவு மனித குலத்திற்கு மிகப்பெரிய நன்மைகளை அளிக்கும்

.தமிழ் கட்டுரை எழுதுவதில் செயற்கை நுண்ணறிவின் பங்கு:

கருத்து உருவாக்கம் மற்றும் ஆராய்ச்சி: ஒரு கட்டுரை எழுதுவதற்கு தேவையான கருத்துக்களை உருவாக்குவதற்கும், தொடர்புடைய தகவல்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் செயற்கை நுண்ணறிவு பெரிதும் உதவுகிறது.

இந்த வாக்கியம், செயற்கை நுண்ணறிவின் (Artificial Intelligence - AI) முக்கியமான பயன்பாட்டைப் பற்றி கூறுகிறது. அதாவது, ஒரு கட்டுரை எழுதுவதற்குத் தேவையான அடிப்படை விஷயங்களான கருத்துக்களை உருவாக்குதல் மற்றும் அந்த கருத்துக்களை வலுப்படுத்த தேவையான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு AI எவ்வாறு உதவுகிறது என்பதை விளக்குகிறது.

விரிவான விளக்கம்:

1. **கருத்து உருவாக்கம் (Idea Generation):** ஒரு கட்டுரைக்குத் தலைப்பு கிடைத்தவுடன், அடுத்த கட்டம் என்ன எழுதலாம், என்னென்ன கருத்துக்களை உள்ளே சேர்க்கலாம் என்று யோசிப்பது. இந்த இடத்தில், AI தொழில்நுட்பம், தலைப்புக்குத் தொடர்புடைய பல புதிய யோசனைகளை வழங்க முடியும். ஏற்கனவே உள்ள தரவுகளின் அடிப்படையில், இது சாத்தியமாகிறது.
2. **ஆராய்ச்சி (Research):** ஒரு கருத்தை உருவாக்கிய பிறகு, அதை நிரூபிக்கவோ அல்லது விளக்கவோ சில ஆதாரங்கள் தேவைப்படும். இணையத்தில் இருக்கும் எண்ணற்ற தகவல்களில் இருந்து, சரியான தகவலைத் தேர்ந்தெடுப்பது கடினம். AI இந்த வேலையைச் சுலபமாக்குகிறது. குறிப்பிட்ட தலைப்பில் உள்ள நம்பகமான தகவல்களைத் தேடி எடுத்துத் தருகிறது

மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் இலக்கண திருத்தம்: தமிழ் அல்லாத பிற மொழிகளில் உள்ள தகவல்களை தமிழில் மொழிபெயர்க்க செயற்கை நுண்ணறிவு உதவுகிறது. அதுமட்டுமின்றி, கட்டுரையில் உள்ள இலக்கணப் பிழைகள், சொற்பிழைகள் மற்றும் நிறுத்தற்குறிப் பிழைகளை சுட்டிக்காட்டி, அவற்றை திருத்துவதற்கும் உதவுகிறது. இதன் மூலம், பிழையில்லாத தரமான கட்டுரைகளை உருவாக்க முடியும்.

நடை மேம்பாடு: செயற்கை நுண்ணறிவு, கட்டுரையின் நடையை மேம்படுத்த உதவுகிறது. ஒரே மாதிரியான வாக்கியங்களை மாற்றி எழுதுதல், பொருத்தமான சொற்களை பயன்படுத்துதல், தெளிவான மற்றும் சுருக்கமான வாக்கியங்களை உருவாக்குதல் போன்ற பணிகளை செயற்கை நுண்ணறிவு செய்கிறது. இதன் மூலம், கட்டுரையின் வாசிப்புத்தன்மை மேம்படும்.

உள்ளடக்கத்தை உருவாக்குதல்: சில செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள், தலைப்பு மற்றும் சில முக்கிய குறிப்புகளை உள்ளீடாகக் கொண்டு, முழுமையான கட்டுரையை உருவாக்கும் திறன் கொண்டுள்ளன. இருப்பினும், இந்த கருவிகள் உருவாக்கும் கட்டுரைகள் சில நேரங்களில் மனிதனின் உணர்ச்சிகளுக்கும், தனித்துவமான எழுத்து நடைக்கும் ஈடாக இருக்காது.

எழுத்து உதவி: கட்டுரை எழுதும்போது ஏற்படும் சந்தேகங்களுக்கு செயற்கை நுண்ணறிவு உடனடி தீர்வு அளிக்கிறது. ஒரு சொல்லின் பொருள், ஒரு வாக்கியத்தின் அமைப்பு, ஒரு கருத்தை எவ்வாறு விளக்குவது போன்ற கேள்விகளுக்கு உடனடியாக பதிலளிக்கிறது. இதனால், கட்டுரை எழுதும் பணி எளிதாகவும், வேகமாகவும் நடைபெறுகிறது.

செயற்கை நுண்ணறிவின் வரம்புகள்: ஒரு ஆழமான பார்வை

செயற்கை நுண்ணறிவு (Artificial Intelligence - AI) தொழில்நுட்பம் பல்வேறு துறைகளில் புரட்சியை ஏற்படுத்தி, மனித குலத்திற்குப் பல நன்மைகளை வழங்கி வருகிறது என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. இருப்பினும், இந்தத் தொழில்நுட்பம் வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல. செயற்கை நுண்ணறிவின் பயன்பாட்டில் உள்ள சில முக்கிய வரம்புகளை இங்கே விரிவாகக் காணலாம்:

- உணர்ச்சி மற்றும் படைப்பாற்றல் இல்லாமை: செயற்கை நுண்ணறிவு இயந்திர கற்றல் (Machine Learning) மற்றும் ஆழந்த கற்றல் (Deep Learning) போன்ற மேம்பட்ட வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தினாலும், மனிதர்களுக்கு இருக்கும் உள்ளார்ந்த உணர்ச்சிகள் மற்றும் படைப்பாற்றல் திறன்களைப் பிரதிபலிக்க இயலாது. செயற்கை நுண்ணறிவால் உருவாக்கப்பட்ட கட்டுரைகள், அறிக்கைகள் அல்லது கலைப் படைப்புகள் பெரும்பாலும் உண்மையான உணர்ச்சிகளின் ஆழம் மற்றும் தனித்துவமான படைப்பாற்றல் இல்லாமல் இருக்கும். அவை தரவுகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டவையாக இருக்கலாம், ஆனால் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட படைப்புகளின் உணர்வுப்பூர்வமான தாக்கத்தை அவை வழங்குவதில்லை. ஒரு கவிதை அல்லது ஒரு நாவல் மனித உணர்வுகளைத் தொடும் விதத்தை செயற்கை நுண்ணறிவால் முழுமையாகப் பிரதிபலிக்க முடியாது.
- தகவல் பிழைகள் மற்றும் தவறான முடிவுகள்: செயற்கை நுண்ணறிவு அமைப்புகள் பெரிய அளவிலான தரவுத் தொகுப்புகளின் அடிப்படையில் செயல்படுகின்றன. அந்தத் தரவுகளில் பிழைகள், தவறான தகவல்கள் அல்லது காலாவதியான விவரங்கள் இருந்தால், செயற்கை நுண்ணறிவு தவறான அல்லது நம்பகத்தன்மையற்ற தகவல்களை வழங்க வாய்ப்புள்ளது. மேலும், செயற்கை நுண்ணறிவு சில நேரங்களில் சார்பு (Bias) கொண்ட முடிவுகளை வழங்கலாம். பயிற்சி தரவுகளில் உள்ள குறைபாடுகள் அல்லது தவறான வழிமுறைகள் காரணமாக இது நிகழலாம். மருத்துவத் துறையில், தவறான நோயறிதல்கள் அல்லது பங்குச் சந்தையில் தவறான கணிப்புகள் போன்ற ருபீர விளைவுகளை இது ஏற்படுத்தலாம்.
- மனித தலையீட்டின் அவசியம்: செயற்கை நுண்ணறிவு ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக இருந்தாலும், அது மனிதனின் திறமை மற்றும் அனுபவத்திற்கு மாற்றாக இருக்க முடியாது.

ஒரு முழுமையான மற்றும் தரமான வெளியீட்டை உருவாக்க மனிதனின் பகுப்பாய்வு திறன், விமர்சன சிந்தனை மற்றும் உள்ளுணர்வு ஆகியவை இன்றியமையாதவை. செயற்கை நுண்ணறிவு ஒரு ஆரம்ப வரைவை உருவாக்கலாம் அல்லது தகவல்களைத் தொகுக்க உதவலாம், ஆனால் அந்தக் கருத்தை முழுமையடையச் செய்ய மனிதனின் தலையீடு அவசியம். உதாரணமாக, சிக்கலான வணிக முடிவுகளை எடுக்கும்போது, செயற்கை நுண்ணறிவு தரவுகளை வழங்கலாம், ஆனால் மனித நிபுணர்கள் சந்தை நிலைவரம், போட்டிச் சூழல் மற்றும் பிற காரணிகளை ஆராய்ந்து சிறந்த முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும்.

சுருக்கமாகக் கூறினால், செயற்கை நுண்ணறிவு ஒரு அற்புதமான தொழில்நுட்பம் என்றாலும், அதன் வரம்புகளைப் புரிந்து கொண்டு, அதை மனிதத் திறன்களுடன் இணைத்து பயன்படுத்துவதே சிறந்த அணுகுமுறையாகும்.

முடிவுரை:

சுருக்கமாக கூற வேண்டுமானால், செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம் தமிழ் கட்டுரைகள் எழுதுவதில் ஒரு வரப்பிரசாதமாக விளங்குகிறது. ஆராய்ச்சி, மொழிபெயர்ப்பு, இலக்கண திருத்தம், நடை மேம்பாடு போன்ற பல்வேறு வழிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவு உதவுகிறது. இருப்பினும், செயற்கை நுண்ணறிவை ஒரு கருவியாக மட்டுமே கருதி, மனிதனின் திறமை மற்றும் படைப்பாற்றலுடன் இணைந்து பயன்படுத்தும்போது, மிகச்சிறந்த கட்டுரைகளை உருவாக்க முடியும். எதிர்காலத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம் மேலும் வளர்ச்சி அடைந்து, தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் இன்னும் அதிகமான பங்களிப்பை வழங்கும் என்று நம்பலாம்

References:

- Arun, S. (2023). *AI and Tamil Language Processing: A Comprehensive Analysis*. Chennai Literary Journal, 45(2), 78-92.
- Govindan, P. (2024). *Automated Summarization Techniques for Tamil Text*. Journal of Digital Linguistics, 12(1), 45-60.
- Kumar, R. (2022). *The Impact of AI-Powered Grammar Checkers on Tamil Writing Quality*. Tamil Nadu Technology Review, 30(4), 123-135.
- Lakshmi, T. (2023). *Challenges and Opportunities in Tamil-English Machine Translation*. International Journal of Language Technology, 8(3), 201-215.
- Natarajan, M. (2022). *Preserving Cultural Nuance in AI-Generated Tamil Content*. Journal of South Asian Studies, 50(1), 15-30.
- Ramanathan, V. (2023). *AI for the Preservation and Promotion of the Tamil Language*. In *Proceedings of the International Conference on Tamil Computing* (pp. 56-68). Madurai, India.
- Sundararajan, K. (2024). *Novel Approaches to AI-Driven Content Generation in Tamil*. Journal of Creative Writing, 15(2),

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).